سورة الزّمر

39. സൂറതു സുമർ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 75 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 8

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ١

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ١

《1》 വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവതരണം പ്രതാപശാലിയായ-അഗാധജ്ഞനായ-അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നാകുന്നു.

إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ٢

《2》 നിശ്ചയമായും (ഈ)ഗ്രന്ഥം യഥാർത്ഥ (മുറ)പ്രകാരം നിനക്ക് നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, മതം (അഥവാ കീഴ്‌വണക്കം) അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് നീ അവനെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുക.

أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ

《3》 അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക) ! നിഷ്കളങ്കമായ മതം (അഥവാ കീഴ്‌വണക്കം) അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു. അവന് പുറമെ കാര്യകർത്താക്കളെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, (അവർപറയുന്നു:) അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഞങ്ങളെ (ശരിയായ) ഒരു അടുപ്പം അവർ അടുപ്പിച്ചു തരുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ, ഞങ്ങൾ അവരെ

ആരാധിക്കുന്നില്ല.

إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ﴿٣﴾

നിശ്ചയമായും, തങ്ങൾ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, അല്ലാഹു അവർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കുന്നതാകുന്നു. ഏതൊരുവൻ വളരെ നന്ദികെട്ട കള്ളവാദിയാണോ അങ്ങിനെയുള്ളവനെ അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ലതന്നെ.

لَّوۡ أَرَادَ ٱللَّهُ أَن يَتَّخِذَ وَلَدٗا لَّٱصۡطَفَىٰ مِمَّا يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ سُبۡحَٰنَهُۥۖ هُوَ ٱللَّهُ ٱلۡوَٰحِدُ ٱلۡقَهَّارُ ﴿٤﴾

﴿4﴾ വല്ല സന്താനത്തെയും സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നവയിൽ നിന്ന് (തന്നെ)അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുമായിരുന്നു. (പക്ഷേ) അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ ! സർവ്വാധിപതിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവത്രെ അവൻ.

﴿1﴾ تَنزِيلُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവതരണം, ഇറക്കൽ مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നാണ് الْعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയായ الْحَكِيمِ അഗാധജ്ഞനായ, തത്വജ്ഞാനിയായ ﴿2﴾ إِنَّا أَنزَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു. إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിങ്കലേക്ക് الْكِتَابَ (ഈ)ഗ്രന്ഥം, വേദഗ്രന്ഥം بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥസമേതം, സത്യവുമായി, മുറപ്രകാരം, ന്യായമാംവണ്ണം فَاعْبُدِ اللَّهَ ആകയാൽ നീ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുക مُخْلِصًا لَّهُ അവന് നിഷ്കളങ്കമാക്കി(ശുദ്ധമാക്കി)ക്കൊണ്ട് الدِّينَ മതം, കീഴ്‌വണക്കം, അനുസരണം, നടപടി ﴿3﴾ أَلَا അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെതാണ് الدِّينُ الْخَالِصُ നിഷ്കളങ്ക(ശുദ്ധ)മതം (കീഴ്‌വണക്കം...) وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا ഉണ്ടാക്കിയ (ഏർപ്പെടുത്തിയ, സ്വീകരിച്ച)വർ مِن دُونِهِ അവന്പുറമെ أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കളെ, ബന്ധുക്കളെ, സഹായികളെ مَا نَعْبُدُهُمْ ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുന്നില്ല إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا അവർ ഞങ്ങളെ അടുപ്പിക്കുവാനല്ലാതെ إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിലേക്ക് (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) زُلْفَىٰ ഒരു സാമീപ്യം, അടുപ്പം إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കും فِي مَا യാതൊന്നിൽ هُمْ فِيهِ അവർ അതിൽ يَخْتَلِفُونَ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يَهْدِي അവൻ സന്മാർഗത്തിലാക്കുക (വഴികാട്ടുക)യില്ല مَنْ യാതൊരുവനെ هُوَ كَاذِبٌ അവൻ കള്ളവാദിയാണ്, അസത്യവാനാണ് كَفَّارٌ വളരെ നന്ദികെട്ടവനാണ്, കൃതഘ്നനായ ﴿4﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ أَن يَتَّخِذَ

അവൻ സ്വീകരിക്കുവാൻ, ഏർപ്പെടുത്താൻ وَلَدًا വല്ല സന്താനത്തെയും لَاصۡطَفَى അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കു(പ്രത്യേകപ്പെടുത്തു)മായിരുന്നു مِمَّا يَخۡلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ سُبۡحَانَهُ അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ هُوَ اللَّهُ അവൻ അല്ലാഹുവത്രെ الۡوَاحِدُ ഏകനായ الۡقَهَّارُ സർവ്വാധിപതിയായ.

വിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ സത്യതയും, തൗഹീദും സ്ഥാപിച്ച ശേഷം, മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ശിർക്കുപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ന്യായീകരണം നൽകുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ തങ്ങൾക്ക് സാമീപ്യവും, പ്രീതിയും നേടിക്കൊടുക്കുമെന്നത്രെ അവരുടെ വാദം. ഈ വാദം തനി കള്ളവും, നന്ദികെട്ട സത്യനിഷേധവുമാണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽപെട്ട ചിലരെ അവന്റെ മക്കളായി ഗണിക്കുകയും, ആ നിലക്ക് അവരെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള ഖണ്ഡനമാണ് 4-ാം വചനം. അല്ലാഹുവിന് വേണമെങ്കിൽ അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നു തന്നെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവന്റെ മക്കളാക്കിവെക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, അവനതു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ഉദ്ദേശിക്കുകയുമില്ല. എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കും ?! അവൻ എല്ലാ വിധേനയും ഏകൻ. അവന്ന് ഇണയോ തുണയോ ഇല്ല. അവന് സമമായി ഒരാളുമില്ല. അവനല്ലാത്തതെല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടിയും, അവന്റെ ഉടമയിലുമാണ്. അവൻ എല്ലാറ്റിന്റെയും സർവ്വാധികാരിയും ! പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് അവന് സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുക ?! അതെ, അവൻ സർവ്വോപരി പരിശുദ്ധനത്രെ!

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ بِٱلۡحَقِّۖ يُكَوِّرُ ٱلَّيۡلَ عَلَى ٱلنَّهَارِ وَيُكَوِّرُ ٱلنَّهَارَ عَلَى ٱلَّيۡلِۖ وَسَخَّرَ ٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَۖ كُلٌّ يَجۡرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّىۗ أَلَا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفَّٰرُ ﴿٥﴾

《5》 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവൻ യഥാർത്ഥ(മുറ)പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു, രാത്രിയെ(ക്കൊണ്ട്) പകലിന്മേൽ അവൻ ചുറ്റിപ്പൊതിയുന്നു; പകലിനെ(ക്കൊണ്ട്)രാത്രിയുടെമേലും ചുറ്റിപ്പൊതിയുന്നു. സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ കീഴ്പെടുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാം (തന്നെ) നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരു അവധിവരെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അല്ല(-അറിയുക) അവൻ പ്രതാപശാലിയാണ്, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്.

《5》 خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ وَالۡأَرۡضَ ഭൂമിയെയും بِالۡحَقِّ യഥാർത്ഥ(മുറ, ന്യായ, കാര്യ, സത്യ) പ്രകാരം يُكَوِّرُ അവൻ ചുറ്റിപ്പൊതിയുന്നു, ചുറ്റിയിടുന്നു اللَّيۡلَ രാത്രിയെ عَلَى النَّهَارِ പകലിന്മേൽ وَيُكَوِّرُ ചുറ്റിപ്പൊതിയുകയും ചെയ്യുന്നു النَّهَارَ പകലിനെ عَلَى اللَّيۡلِ രാത്രിയുടെമേൽ وَسَخَّرَ അവൻ കീഴ്പെടുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു. الشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും كُلٌّ എല്ലാം (ഓ

രോന്നും) يَجْرِي നടക്കും, സഞ്ചരിക്കുന്നു لِأَجَلٍ ഒരു അവധി (പരിധി)വരെ مُسَمًّى നിർണ യിക്കപ്പെട്ട أَلَا അല്ലാ (അറിയുക) هُوَ അവൻ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലിയാണ് الْغَفَّارُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ

രാവും പകലും ഒന്ന് മറ്റേതിന്റെ മേൽ ചെന്നു മൂടുകയും, അങ്ങിനെ അവ ഭൂമിയുടെ മീതെ ഉരുണ്ടുനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണല്ലോ. ഭൂമി ഗോളാകൃതിയിലായതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നത്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ രാവിന്ശേഷം പകലും പകലിനുശേഷം രാത്രിയും പെട്ടെന്നായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടുക. സൂര്യചന്ദ്രൻമാരുടെ ചലനത്തെക്കുറിച്ച് ഇതിന്മുമ്പ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാപഞ്ചികമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞശേഷം, മനുഷ്യന്റെ ഉൽപത്തിയെയും, അവൻ നിത്യേന ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കന്നുകാലികളെയും, അവന്റെ വളർച്ചയുടെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് അടുത്ത വചനത്തിൽ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:

خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَٰحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْأَنْعَٰمِ ثَمَٰنِيَةَ أَزْوَٰجٍ ۚ يَخْلُقُكُمْ فِى بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ خَلْقًا مِّنۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِى ظُلُمَٰتٍ ثَلَٰثٍ ۚ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ ٱلْمُلْكُ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾

(6) നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേജീവനിൽ (അഥവാദേഹത്തിൽ) നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു; പിന്നെ, അതിൽനിന്ന് തന്നെ അതിന്റെ ഇണയെ അവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. കന്നുകാലികളിൽനിന്ന് എട്ടു(തരം) ഇണകളെയും നിങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി ഇറക്കി (ഉൽപാദിപ്പിച്ചു) തന്നു.

നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വയറുകളിൽ വെച്ച് ഒരു (രൂപത്തിലുള്ള) സൃഷ്ടിക്കുശേഷം (വേറെ രൂപത്തിലുള്ള) ഒരു സൃഷ്ടിയായും കൊണ്ട് - മൂന്ന് അന്ധകാരങ്ങളിലായി - നിങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവനത്രെ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു! അവന്നാണ് രാജാധിപത്യം. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്ന്) തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നത്?!

(6) خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു مِنْ نَفْسٍ ഒരു ജീവനിൽ (ദേഹത്തിൽ, ആളിൽ, ആത്മാവിൽ)നിന്ന് وَاحِدَةٍ ഒരേ ثُمَّ جَعَلَ പിന്നെ അവൻ ആക്കുക(ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു. مِنْهَا അതിൽ നിന്ന് (തന്നെ) زَوْجَهَا അതിന്റെ ഇണ(ഭാര്യയെ) وَأَنْزَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ الْأَنْعَامِ കന്നുകാലി(ആടുമാടൊട്ടകം)കളിൽ

നിന്ന് ثَمَانِيَةَأَزْوَاجٍ എട്ട് ഇണകളെ يَخْلُقُكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു فِي بُطُونِ വയറുകളിൽ(വെച്ച്) أُمَّهَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ خَلْقًا ഒരു സൃഷ്ടിയായി കൊണ്ട് مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ ഒരു സൃഷ്ടിക്കുശേഷം فِي ظُلُمَاتٍ ഇരുട്ടു (അന്ധകാരം)കളിലായി ثَلَاثٍ മൂന്ന് ذَٰلِكُمُ അങ്ങിനെയുള്ളവൻ, അതത്രെ اللَّهُ അല്ലാഹു رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ لَهُ അവന്നാണ് الْمُلْكُ രാജത്വം, രാജാധിപത്യം لَا إِلَٰهَ ഒരു ആരാധ്യനും (ഇലാഹും)ഇല്ല. إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ فَأَنَّىٰ അപ്പോൾ എങ്ങിനെ تُصْرَفُونَ നിങ്ങൾ തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നു.

نَفْس (നഫ്സ്) എന്ന വാക്ക് ജീവൻ, ആത്മാവ്, രക്തം, മനസ്സ്, കണ്ണ്, ശരീരം, ദേഹം, താൻ(സ്വയം) ആൾ, മഹത്വം, യോഗ്യത എന്നിങ്ങിനെ പല അർത്ഥങ്ങൾക്ക് വരുന്നതാകുന്നു. نَفْسٍ وَاحِدَة (ഒരേ ജീവൻ-അഥവാ ഒരേ ദേഹം) എന്ന് ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് മനുഷ്യപിതാവായ ആദം നബി(അ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും زَوْجَهَا (അതിന്റെ ഇണ) എന്ന് പറഞ്ഞത് മനുഷ്യമാതാവായ ഹവ്വാഉ് (അ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുമുള്ളതിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും വേദക്കാർക്കിടയിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ച് ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങളും നിലവിലുള്ള ജീവശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും എന്ത്തന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരി അതെല്ലാം അവയുടെ കേവലം അഭിപ്രായങ്ങളും അനുമാനങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. മനുഷ്യസ്രഷ്ടാവിന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് നേർക്കുനേരെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതെന്തോ അത്മാത്രമേ ഇവിടെ യഥാർത്ഥമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. നിലവിലുള്ള മനുഷ്യവർഗം ഒന്നടങ്കം ഒരേ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്ന് ജനിച്ചു പെരുകിയുണ്ടായതാണെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം ഈ സൂറത്തിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റുപല സൂറത്തുകളിലും അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

1) يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً – النساء : 1

2) هُوَ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا – الاعراف : 189

3) يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا – الحجرات : 13

സാരം : 1. 'ഹേ മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളെ ഒരേ ദേഹത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കുകയും, അതിൽനിന്ന് അതിന്റെ ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും രണ്ടുപേരിൽനിന്നുമായി വളരെ പുരുഷൻമാരെയും, സ്ത്രീകളെയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവനായ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ' (സൂ: നിസാഉ് : 1)

2. 'നിങ്ങളെ ഒരേ ദേഹത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കുകയും, അതിൽ നിന്ന് അതിന്റെ ഇണയെ - അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ മനസ്സമാധാനപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി-ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തവനത്രെ അവൻ'. (സൂ: അഅ്റാഫ്: 189)

3. 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളെ നാം ഒരു ആണിൽനിന്നും, ഒരു പെണ്ണിൽനിന്നുമായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളന്യോന്യം പരിചയപ്പെടുവാൻവേണ്ടി, നിങ്ങളെ നാം ശാഖകളും ഗോത്രങ്ങളും ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: ഹുജുറാത്ത് : 13)

മനുഷ്യപിതാവ് ആദം നബി(അ)ആയതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യർക്ക് بنو ادم (ആദമിന്റെ സന്തതികൾ)എന്നും മനുഷ്യന് آدَمِي (ആദമിയ്യ്) എന്നും പറയുന്നത്. മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കം – അഥവാ ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനായ ആദ്യപിതാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്–മണ്ണിൽനിന്നാണെന്നും ക്വുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആദ്യമാതാവിന്റെ ഉൽഭവത്തെപ്പറ്റി ക്വുർആൻ എന്തുപറയുന്നുവെന്നാണ് എനി നോക്കുവാനുള്ളത്. നിങ്ങളെ ഒരേ ദേഹത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു (خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ) എന്ന് പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് ഇവിടെയും സൂ: അഅ്റാഫിലും ഈ വിഷയകമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا (അതിൽ നിന്ന് അതിന്റെ ഇണയെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു)എന്നാണ്. സൂ: നിസാഇലാകട്ടെ, അതിൽ നിന്ന് അതിന്റെ ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. (وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا) എന്നാകുന്നു. ഈ രണ്ട് പ്രയോഗവും ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, കൂടുതൽ വിശദീകരണം ക്വുർആനിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇമാം ബുഖാരി (റ) മുസ്‌ലിം (റ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضِلَعٍ وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبْتَ تُقِيمُهُ كَسَرْتَهُ وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ الخ–متفق عليه

സാരം:'നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് എന്റെ വസ്വിയ്യത്ത് നന്നായി പാലിക്കണം. കാരണം, അവർ വാരിയെല്ലിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാരിയെല്ലുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വളവുള്ളത് അതിന്റെ മേൽഭാഗത്തുള്ളതാണ്. നീ അത് നിവർത്തി ചൊവ്വാക്കുവാൻപോയാൽ നീ അത് പൊട്ടിക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെത്തന്നെ വിട്ടാൽ അത് വളഞ്ഞുകൊണ്ടേ ഇരിക്കയും ചെയ്യും'....) ഇതുപോലെ വേറൊരു ഹദീഥ് മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീ വാരിയെല്ലിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ആ വാരിയെല്ല് ആരുടെതാണെന്നോ മറ്റോ ഹദീഥിൽ ഇല്ല. സ്ത്രീകളോട് സൗമ്യമായും നയത്തിലും പെരുമാറണം, അവരുടെ സ്വഭാവത്തിൽ പ്രകൃത്യാ പല പാകപ്പിഴവുകളും അനുഭവപ്പെടും, അത് ക്ഷമിക്കണം എന്നൊക്കെയാണ് ഈ ഹദീഥിന്റെ താൽപര്യം. അഥവാ, സ്ത്രീയുടെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കലല്ല അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ട് സ്ത്രീ വാരിയെല്ലിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്ന വാക്യം കേവലം ഒരു ഉപമാരൂപത്തിൽ പറഞ്ഞ അലങ്കാര പ്രയോഗമാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. പക്ഷേ, ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം, ആദംനബി(അ)യുടെ വാരിയെല്ലിൽ നിന്നാണ് ഹവ്വാ (അ) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ ഹദീഥിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ. وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا (ആ ദേഹത്തിൽ നിന്നുതന്നെ അതിന്റെ ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു)എന്നും وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا (അതിൽ നിന്നുതന്നെ അതിന്റെ ഇണയെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു) എന്നുമുള്ള ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾക്ക് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനവും ഇതുതന്നെ.

ബൈബ്ളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിൽ വിഷയം കുറെക്കൂടി വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. അത് പറയുന്നു: '....മനുഷ്യൻ എല്ലാ കന്നുകാലികൾക്കും, ആകാശത്തിലെ പറവ

കൾക്കും, എല്ലാ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും പേരിട്ടു : എങ്കിലും മനുഷ്യന് തക്കതായൊരു തുണ കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. ആകയാൽ യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യന് ഒരു ഗാഢനിദ്രവരുത്തി ; അവൻ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ അവന്റെ വാരിയെല്ലുകളിൽ ഒന്ന് എടുത്തു അതിനുപകരം മാംസം പിടിപ്പിച്ചു. യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനിൽനിന്ന് എടുത്ത വാരിയെല്ലിനെ ഒരു സ്ത്രീയാക്കി അവളെ മനുഷ്യന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ മനുഷ്യൻ : ഇത് ഇപ്പോൾ എന്റെ അസ്ഥിയിൽ നിന്ന് അസ്ഥിയും എന്റെ മാംസത്തിൽ നിന്ന് മാംസവുമാകുന്നു.... എന്ന് പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് പുരുഷൻ അപ്പനെയും, അമ്മയെയും വിട്ടുപിരിഞ്ഞു ഭാര്യയോട് പറ്റിച്ചേരും. അവർ ഏക ദേഹമായിത്തീരും'. (ഉൽപത്തി : 2 ൽ 20-24) ഈ ഉദ്ധരണിയിലെ ചില വശങ്ങൾ ക്വുർആനോടും മേൽകണ്ട ഹദീഥിനോടും യോജിക്കുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

خَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا (അതിൽ നിന്ന് തന്നെ അതിന്റെ ഇണയെ സൃഷ്ടിച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിന് ചിലർ അർത്ഥമാക്കുന്നത് അതിന്റെ വർഗത്തിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു (أَيْ من جنسها) എന്നത്രെ. ഇതനുസരിച്ച് ആദം (അ)നെ മണ്ണിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ, ഹവ്വാഉ് (അ)നെയും മണ്ണിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു എന്നായിരിക്കുമല്ലോ. ഇതിന് തെളിവായി, നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ഇണകളുണ്ടാക്കി (جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا- النحل) എന്നും, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു റസൂൽ വന്നിരിക്കുന്നു (جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ- التوبة) എന്നും പോലെയുള്ള വാക്യങ്ങളാണിവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇവിടങ്ങളിൽ നിങ്ങളുടെ വർഗത്തിൽനിന്ന് ഇണകളെ ഉണ്ടാക്കി എന്നും നിങ്ങളുടെ വർഗത്തിൽനിന്നും റസൂൽ വന്നു എന്നുമാണല്ലോ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ അഭിപ്രായക്കാരിൽ ചിലർ ഇങ്ങിനെ ചില ന്യായങ്ങളും പറഞ്ഞു കാണുന്നു : مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ (ഒരേ ദേഹത്തിൽ നിന്ന്) എന്ന വാക്യത്തിലെ مِنْ എന്ന അവ്യയം ഒരു വസ്തുവിന്റെ അംശത്തെ കുറിക്കുവാനുള്ളത് (التبعيضى) തന്നെ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല, ഒന്നിന്റെ തുടക്കം കാണിക്കുന്നതും (الابتدائى) ആയിരിക്കാം. അതായത് ഒരു ദേഹത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നല്ല ആ ദേഹം മുതൽക്ക് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുതുടങ്ങി എന്നും അതിന് അർത്ഥമായിരിക്കാം. മാത്രമല്ല, ആദം (അ)നെ മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്നു സ്ഥാപിതമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഹവ്വാഉ്(അ)നെ മണ്ണിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കുവാനും അവൻ കഴിവുള്ളവനായല്ലോ. അപ്പോൾ പിന്നെ, ആദം(അ)ന്റെ വാരിയെല്ലിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഇണയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ എന്താണ് ഒരു പ്രയോജനമുള്ളത് ?! (كما في الرازي)

ഇവരുടെ അഭിപ്രായവും ന്യായവും പല കാരണങ്ങളാൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ മാർഗം കാണുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി :

1) മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് ക്വുർആനിൽ വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളിലായി പല പ്രസ്താവനകളും കാണാം. :مِّمَّا يَعْلَمُونَ، مِن تُرَابٍ،مِن صَلْصَالٍ،مِّن طِينٍ،مِن نُّطْفَةٍ مِّن مَّاءٍ، مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَى (അവർക്കറിയാവുന്നതിൽനിന്ന്, മണ്ണിൽനിന്ന്, ചെലചെല ശബ്ദമുള്ള മണ്ണിൽ നിന്ന്, കളിമണ്ണിൽനിന്ന്, ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന്, ജലത്തിൽ നിന്ന്, ഒരു ആണിൽനിന്നും പെണ്ണിൽനിന്നുമായി) എന്നിങ്ങിനെ പലതും. ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം من എന്ന അവ്യയത്തിന് നൽകപ്പെടുന്നതും, നൽകപ്പെടേണ്ടതുമായ അർത്ഥത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരർത്ഥം ഇവിടെ മാത്രം കൽപിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം തെളിവു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

2) نَفْس എന്ന വാക്കിന് വർഗം (جنس) എന്നർത്ഥമില്ല. അതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് انفس എന്ന വാക്ക്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പ്രായോഗികമായിത്തീരുന്നത് വർഗത്തെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കുമെന്നുമാത്രം. അതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വാക്കുകൾ നോക്കിവേണം അത് തീരുമാനിക്കുക. ചില സ്ഥലത്ത് വർഗമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വെച്ച് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും അങ്ങിനെ ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഒരു വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം ഉദ്ദേശിക്കുവാൻ പ്രത്യേക തടസ്സം ഉള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ അതിന് ആലങ്കാരികമായ മറ്റൊരർത്ഥം കൽപ്പിക്കാവൂ എന്നത് ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു അംഗീകൃത നിയമമാകുന്നു. ഹവ്വാഇന്റെ സൃഷ്ടി മറ്റൊരു രൂപത്തിലാണെന്ന് വേറെ തെളിവുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇത് സാധുവാകുകയുള്ളൂ.

3) ആദം(അ) നെപ്പോലെത്തന്നെ ഹവ്വാഉ് (അ)നെയും ആദ്യമേ മണ്ണിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചതാണെങ്കിൽ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ (ഒരേ ദേഹം) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് (രണ്ട് ദേഹങ്ങൾ) എന്ന് പറയേണ്ടതായിരുന്നു.

4) ആദ്യത്തെ مِنْ നുള്ള അതേ അർത്ഥം തന്നെയാണ് അതിനോട് ചേർന്ന വാക്യത്തിൽ (مِنْهَا എന്നതിലെ) രണ്ടാമത്തെ من നും സാധാരണഗതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. കൂടാതെ, രണ്ടാമത്തെ من തുടക്കം കുറിക്കുന്നതാണെന്ന് വെക്കുവാൻ വഴിയുമില്ല. കാരണം مِنْهَا എന്നതിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പ് – ഈ സൂറത്തിലെയും, അഅ്റാഫിലെയും ആയത്തുകളിൽ – جَعَلَ എന്ന ക്രിയയാണുള്ളത്. ഈ ക്രിയക്ക് ആക്കി, ഉണ്ടാക്കി, ഏർപ്പെടുത്തി എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. അപ്പോൾ ആദം മുതൽ ഹവ്വാഇനെ ഉണ്ടാക്കി – അഥവാ ആക്കി– എന്ന് അതിന് അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ

5) സൂ: അഅ്റാഫിലെ ആയത്തിൽ لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا (അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ മനസ്സമാധാനമടയുവാൻ)എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. പ്രഥമ മനുഷ്യരായ രണ്ട് ഭാര്യാഭർത്താക്കളെക്കുറിച്ചാണല്ലോ ഇത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പരസ്പരം ഇണക്കവും മനസ്സമാധാനവും ഉണ്ടായിത്തീരുവാൻ രണ്ട് പേരും ഒരേ വർഗത്തിൽപെട്ടവരാണെന്നത് ഒരു കാരണം തന്നെ. പക്ഷേ, ഇത് മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ മാത്രം പ്രത്യേകതയല്ല. അതോടുകൂടി ഭാര്യ ഭർത്താവിന്റെ ഒരംശത്തിൽ നിന്നുണ്ടായവളാണെന്ന് കൂടി വരുമ്പോൾ പ്രസ്തുത കാര്യം കൂടുതൽ ശക്തമായിത്തീരുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

6) ആദം (അ) നെ മണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചതോടുകൂടി ഹവ്വാഉ് (അ)നെയും മണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവ് സ്ഥാപിതമായിരിക്കെ, പിന്നെ വാരിയെല്ലുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമെന്താണെന്ന ചോദ്യത്തിൽ യാതൊരു കഴമ്പും ഇല്ല. കാരണം, മണ്ണിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല, വാരിയെല്ലിൽനിന്നും മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ കഴിവുകൂടി ഇത് മൂലം സ്ഥാപിതമാകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ ചോദ്യം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരെ ഇന്ദ്രിയത്തിൽ നിന്നോ ജലത്തിൽ നിന്നോ സൃഷ്ടിച്ച വിഷയം പറയുമ്പോഴും ഉന്നയിക്കാമല്ലോ.

ചുരുക്കത്തിൽ ഭൂരിഭാഗം മുഫസ്സിറുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് തെളിവുകളുടെ പിൻബലം കൂടുതലുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അവരെല്ലാം അത് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. والله اعلم

മനുഷ്യന്റെ ആരംഭത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവന്റെ ഭക്ഷണവും, വാഹനവും മറ്റുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ നിത്യേന ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കന്നുകാലികളെ

(الانعام) അവനുവേണ്ടി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹത്തെ ഓർമപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എട്ടുതരം ഇണകൾ (ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ) എന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം; ചെമ്മരിയാട്, കോലാട്, ഒട്ടകം, മാട് എന്നീ നാലു വർഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആണും, പെണ്ണുമാണെന്ന് സൂറത്തുൽ അൻആം 143-144 ൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

മനുഷ്യൻ അവന്റെ മാതാവിന്റെ വയറ്റിൽ-ഗർഭത്തിൽ-വെച്ചു സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിൽ അടങ്ങിയ അത്ഭുത രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വാക്യം ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. 'ഒരു സൃഷ്ടിരൂപത്തിന് ശേഷം മറ്റൊന്നായി' (خَلْقًا مِن بَعْدِ خَلْقٍ) സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇന്ദ്രിയം, രക്തപിണ്ഡം, മാംസപിണ്ഡം, പൂർണശിശു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഗർഭകാല ദശകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഇവയെപ്പറ്റി സൂ: ഹജ്ജ് 5; സൂ: മുഅ്മിനൂൻ 13, 14 എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക. മൂന്നുതരം അന്ധകാരങ്ങളിൽ (فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ മാതാവിന്റെ വയറ്, ഗർഭാശയം, ശിശുവെ മൂടിപ്പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന നേരിയ ഉറ (മറുപിള്ള-അഥവാ മറുകുട്ടി) എന്നീ മൂന്നിന്റെയും ഉള്ളിൽവെച്ച് ശിശുകഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവരുന്ന അജ്ഞാതാവസ്ഥയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഈ മൂന്ന് ഇരുട്ടറകൾ പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കും അറിയപ്പെടുന്നവയത്രെ. എന്നാൽ, ഇവയ്ക്ക് പുറമെ പരക്കെ അറിയപ്പെടാത്തതും, ശരീരശാസ്ത്രപടുകളായ ആളുകൾക്ക് മാത്രം അറിയാവുന്നതുമായ മറ്റൊരു മൂന്ന് ഇരുട്ടറകളെ സംബന്ധിച്ചും ചില മഹാൻമാർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഗർഭാശയത്തിനുള്ളിൽതന്നെയുള്ള മൂന്നു പ്രത്യേക അറകളിലായിട്ടാണുപോൽ ശിശു സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ അറകൾ ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ട് മാത്രമേ അറിയപ്പെടുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂവെന്നും അവർ പറയുന്നു. الله اعلم. ഏതായാലും ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ ഉത്ഭവം മുതൽ പ്രസവം വരെയുള്ള കാലത്തെ ഓരോ പ്രകൃതി മാറ്റങ്ങളും, ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അതിനുവേണ്ടുന്ന മുൻകരുതലുകൾ അല്ലാഹു ചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെയും അനുഗ്രഹത്തെയും പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ധാരാളം മതിയായതത്രെ ! ഈ മുഖവുരയെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു പറയുകയാണ്:

ഹേ, മനുഷ്യരേ! ഇതെല്ലാം ആരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണോ, ആ മഹാശക്തിയാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു ! (ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ) സകല വസ്തുവിന്റെയും, ഭരണാധിപത്യം അവനുതന്നെ (لَهُ الْمُلْكُ) എന്നിരിക്കെ, ആരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ മറ്റാർക്കും അർഹതയില്ല. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യൻ ഇല്ല. (لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ) ഇത്രയും വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കെ, അല്പബുദ്ധിയെങ്കിലും കൊടുത്തു ആലോചിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാമെന്നിരിക്കെ, പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് - ഹേ അവിശ്വാസികളേ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളേ - നിങ്ങൾ സത്യത്തിൽ നിന്ന് തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നത് ?! (فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ) നിങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിയില്ലേ, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?!

إِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِىٌّ عَنكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلْكُفْرَ ۖ وَإِن

(7) നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുക (അഥവാ നന്ദികേട്കാണിക്കുക)യാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽനിന്നും (ആശ്രയംവേണ്ടാ

تَشْكُرُوا۟ يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿٧﴾

ത്ത) ധന്യനാകുന്നു. അവന്റെ അടിയാൻമാർക്ക് അവിശ്വാസത്തെ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. നിങ്ങൾ (വിശ്വസിച്ച്) നന്ദി കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്കത് തൃപ്തിപ്പെട്ടു തരുന്നതുമാണ്. കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹവും മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം വഹിക്കുന്നതല്ല. പിന്നീട് (ഒടുക്കം) നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അവൻ നെഞ്ചു[ഹൃദയം]കളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴾7﴿ إِن تَكْفُرُوا നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നതായാൽ, നന്ദികേട് കാണിച്ചാൽ فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غَنِيٌّ അനാശ്രയനാണ്, ധന്യനാണ്, ഐശ്വര്യവാനാണ് عَنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് وَلَا يَرْضَىٰ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല لِعِبَادِهِ തന്റെ അടിയാൻമാർക്ക് ٱلْكُفْرَ അവിശ്വാസം, നന്ദികേട് وَإِن تَشْكُرُوا നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുന്നതായാൽ يَرْضَهُ അതവൻ തൃപ്തിപ്പെടും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് وَلَا تَزِرُ കുറ്റം വഹിക്കുക (ഏൽക്കുക)യില്ല وَازِرَةٌ ഒരു കുറ്റക്കാരി, കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ദേഹം وِزْرَ أُخْرَىٰ മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം ثُمَّ പിന്നീട് إِلَىٰ رَبِّكُم നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണ് مَّرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, തിരിച്ചുവരവ് فَيُنَبِّئُكُم അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും, (അറിയിക്കും) بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി كُنتُمْ تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന إِنَّهُۥ عَلِيمٌ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണ് بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ നെഞ്ചുകളിലു(ഹൃദയങ്ങളിലു)ള്ളതിനെപ്പറ്റി

മറച്ചുവെക്കുക അല്ലെങ്കിൽ മൂടിവെക്കുക എന്ന ഭാഷാർത്ഥമുള്ള രണ്ടു ക്രിയാനാമങ്ങളാണ് كفران , كفر (കുഫ്ർ, കുഫ്റാൻ) എന്നീ വാക്കുകൾ. ഈ അർത്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കർഷകനെ ഉദ്ദേശിച്ച് كافر (കാഫിർ) എന്ന് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈമാനിന്റെ എതിരിൽ, അവിശ്വാസം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് കുഫ്ർ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക. ശുക്റിന്റെ എതിരിൽ നന്ദികേട് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ കുഫ്റാനും അതുപോലെത്തന്നെ. രണ്ടിന്റെയും ക്രിയാരൂപങ്ങളും മറ്റും ഒരേ പ്രകാരമാണ് താനും. അതുകൊണ്ട് അവയ്ക്ക് സന്ദർഭം നോക്കി അർത്ഥം കൽപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ വചനത്തിൽ ഈ രണ്ട് അർത്ഥങ്ങൾക്കും സാധ്യതയുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദിയിൽ നിന്നാണ് സത്യവിശ്വാസം ഉടലെടുക്കുന്നത്. നേരെ മറിച്ച് അവിശ്വാസം അവനോട്

കാണിക്കുന്ന നന്ദികേടുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസവും നന്ദിയും (ഈമാനും, ശുക്റും) തമ്മിലും, അവിശ്വാസവും നന്ദികേടും (കുഫ്റും, കുഫ്റാനും) തമ്മിലും അഭേദ്യബന്ധമാണുള്ളത്.

സൂറത്ത് ഇബ്റാഹീം 7, 8 ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

1. وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

2. إِن تَكْفُرُوٓا۟ أَنتُمْ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِىٌّ حَمِيدٌ

1. നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരും. നിങ്ങൾ നന്ദികേട് കാണിച്ചുവെങ്കിലോ നിശ്ചയമായും എന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമായതാണ്.

2. നിങ്ങളും ഭൂമിയിലുള്ളവരുമെല്ലാം കൂടി അവിശ്വസിക്കുന്നതായാലും അല്ലാഹു അനാശ്രയനും, സ്തുത്യർഹനും തന്നെയാകുന്നു.

അൽപം ദീർഘമായ ഒരു ഹദീഥിൽ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി നബിഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യമുള്ളവരും അവസാനമുള്ളവരും, നിങ്ങളിലുള്ള മനുഷ്യരും ജിന്നുകളുമെല്ലാം തന്നെ, നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ദുഷിച്ച ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയവരായിരുന്നാലും, അത് എന്റെ രാജാധിപത്യത്തിൽ നിന്ന് യാതൊന്നുംതന്നെ കുറവ് വരുത്തുന്നതല്ല'. (മുസ്‌ലിം)

۞ وَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَـٰنَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُۥ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُۥ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِىَ مَا كَانَ يَدْعُوٓا۟ إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلَّ عَن سَبِيلِهِۦ ۚ

﴾8﴿ മനുഷ്യനെ വല്ല ഉപദ്രവവും [അനിഷ്ടകാര്യവും] ബാധിച്ചാൽ, അവൻ തന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് (ഭക്തിപൂർവ്വം) മടങ്ങികൊണ്ട് അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കും. പിന്നീട് അവൻ തന്റെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല അനുഗ്രഹവും അവന് അധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്താൽ, അവൻ മുമ്പ് യാതൊരു കാര്യത്തിലേക്ക് (വേണ്ടി) പ്രാർത്ഥന ചെയ്തിരുന്നുവോ അതവൻ മറന്നുകളയുകയായി. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് (ജനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി അല്ലാഹുവിന് അവൻ സമൻമാരെ [പങ്കുകാരെ] ആക്കുകയും ചെയ്യും.

قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا ۖ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَـٰبِ ٱلنَّارِ ﴿٨﴾

(നബിയേ) പറയുക : നീ നിന്റെ അവിശ്വാസംകൊണ്ട് അല്പമൊന്ന് സുഖമെടുത്തു കൊള്ളുക. (എന്നാൽ) നിശ്ചയമായും നീ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരിൽപെട്ടവനത്രെ.

أَمَّنْ هُوَ قَٰنِتٌ ءَانَآءَ ٱلَّيْلِ سَاجِدًا وَقَآئِمًا يَحْذَرُ ٱلْءَاخِرَةَ وَيَرْجُوا۟ رَحْمَةَ رَبِّهِۦ ۗ

《9》 (അങ്ങിനെയുള്ള മനുഷ്യനാണോ ഉത്തമൻ) അതല്ല, (ഇങ്ങിനെയുള്ള) ഒരുവനോ ? അവൻ സുജൂദ് [സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം] ചെയ്തു കൊണ്ടും, നിന്നു (നമസ്കരിച്ചു) കൊണ്ടും രാത്രി സമയങ്ങളിൽ ഭക്തനായിരിക്കും ; അവൻ പരലോകത്തെക്കുറിച്ച് ജാഗ്രതയായിരിക്കുകയും, തന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യം അഭിലഷിച്ചു [പ്രതീക്ഷിച്ചു] കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഈ രണ്ടിൽ ആരാണ് ഉത്തമൻ?!)

قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٩﴾

നീ പറയുക: അറിയുന്നവരും, അറിയാത്തവരും സമമാകുമോ?! നിശ്ചയമായും, ബുദ്ധിമാൻമാരേ ആലോചിച്ചു നോക്കുകയുള്ളൂ.

《8》 وَإِذَا مَسَّ സ്പർശിച്ചാൽ (ബാധിച്ചാൽ) الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ ضُرٌّ വല്ല ഉപദ്രവവും
(അനിഷ്ടകാര്യവും, ദോഷവും) دَعَا അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കും, വിളിക്കും رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബി
നോട്, റബ്ബിനെ مُنِيبًا മനസ്സ് മടങ്ങികൊണ്ട്, ഭക്തനായിക്കൊണ്ട് إِلَيْهِ അവനിലേക്ക്
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ പിന്നെ അവൻ അവന് അധീനമാക്കിയാൽ (കൊടുത്താൽ) نِعْمَةً വല്ല അനു
ഗ്രഹവും مِنْهُ തന്റെ പക്കൽ നിന്ന് نَسِيَ അവൻ മറക്കും, വിസ്മരിക്കും مَا യാതൊരു
കാര്യം كَانَ يَدْعُو അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കു(വിളിക്കു)മായിരുന്നു إِلَيْهِ അതിലേക്ക്, അതിനായി
مِن قَبْلُ മുമ്പ് وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്യും لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് أَندَادًا സമൻമാരെ,
തുല്യൻമാരെ لِيُضِلَّ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ عَن سَبِيلِهِ അവന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന്
قُلْ നീ പറയുക تَمَتَّعْ നീ സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുക, ഉപയോഗമെടുക്കുക بِكُفْرِكَ നിന്റെ
അവിശ്വാസം കൊണ്ട് قَلِيلًا അല്പം, കുറച്ച് إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരിൽ പെട്ടവനാണ് 《9》 أَمَّنْ അതല്ല (അഥവാ) യാതൊരുവനോ
هُوَ അവൻ قَانِتٌ ഭക്തനാണ്, താഴ്മ അർപ്പിക്കുന്ന (വിനയപ്പെടുന്ന)വനാണ് آنَاءَ اللَّيْلِ
രാത്രിസമയങ്ങളിൽ سَاجِدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവനായി وَقَائِمًا നില്ക്കുന്നവനായും يَحْذَرُ
അവൻ ജാഗ്രതയായിരിക്കും, ഭയപ്പെടും, കാക്കും الْآخِرَةَ പരലോകത്തെ وَيَرْجُوا അവൻ
അഭിലഷിക്കുക(പ്രതീക്ഷിക്കുക)യും ചെയ്യും رَحْمَةَ رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യം قُلْ

നീ പറയുക هَلْ يَسْتَوِي സമമാകുമോ الَّذِينَ يَعْلَمُونَ അറിയുന്നവർ وَالَّذِينَ യാതൊരു വരും لَا يَعْلَمُونَ അറിയാത്ത, അവർ അറിയുകയില്ല إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ നിശ്ചയമായും ആലോചിക്കുകയു(ള്ളൂ) أُولُو الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാന്മാർ (മാത്രം)

ആപത്തുകൾ വരുമ്പോൾ മാത്രം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഭക്തിയും പ്രാർത്ഥനയും അർപ്പിക്കുകയും, ആപത്ത് നീങ്ങി സുഖമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതെല്ലാം മറന്ന് ആരാധനക്കും പ്രാർത്ഥനക്കും വേറെ ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നന്ദികെട്ട അവിശ്വാസിയും, നേരെ മറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെ ആശിച്ചും പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടും പരലോകത്ത്വെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയും കോപവും നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ജാഗരൂകനായിക്കൊണ്ടും രാത്രി സമയങ്ങളിൽ സുജൂദിലും നിറുത്തത്തിലുമായി ഭയഭക്തിയോടെ അല്ലാഹുവിനെ നമസ്കരിച്ചാരാധിക്കുന്ന സത്യ വിശ്വാസിയും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഒരിക്കലും സമമാകുകയില്ല എന്ന് സാരം. ആദ്യം പറഞ്ഞവൻ യാഥാർത്ഥ്യം ചിന്തിച്ചറിയാത്ത വിഡ്ഢിയും, രണ്ടാമത്തെവൻ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കിയവനും, ബുദ്ധിമാനുമത്രെ.

സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ 'ഭയപ്പാടും പ്രതീക്ഷയും' (الخوف والرجاء) ഉള്ളവരായിരിക്കണം. അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെയും കോപത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഭയവും, അവന്റെ പ്രതിഫലത്തിലും കാരുണ്യത്തിലുമുള്ള പ്രതീക്ഷയും കൈവിടാൻ പാടില്ല. ഈ തത്വം ക്വുർആനും, നബിവചനങ്ങളും പലപ്പോഴും ഉണർത്താറുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം - 2

قُلْ يَـٰعِبَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ فِى هَـٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّـٰبِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١٠﴾

﴿10﴾ പറയുക : വിശ്വസിച്ചവരായ എന്റെ അടിയാന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ, ഈ ഇഹലോകത്ത് വെച്ച് നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് നന്മയുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയാകട്ടെ, വിശാലമായതുമാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, സഹനശീലന്മാർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം, കണക്കില്ലാതെയത്രെ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുക.

﴿10﴾ قُلْ നീ പറയുക يَا عِبَادِ എന്റെ അടിയാന്മാരേ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരായ اتَّقُوا رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا നൻമ പ്രവർത്തിച്ചവർക്കുണ്ട് فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഇഹത്തിൽ വെച്ച് حَسَنَةٌ നന്മ وَأَرْضُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയാകട്ടെ وَاسِعَةٌ വിശാലമായതാണ് إِنَّمَا يُوَفَّى നിശ്ചയമായും നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടും الصَّابِرُونَ ക്ഷമാശീലർക്ക് أَجْرَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം بِغَيْرِ حِسَابٍ കണക്കില്ലാതെ (വിചാരണകൂടാതെ)തന്നെ.

സത്യവിശ്വാസികൾ, അവിശ്വാസികളെപ്പോലെ ആപത്ത് വരുമ്പോൾ മാത്രം അല്ലാഹുവിനെ ഓർമിക്കുന്നവരാകാതെ, സദായ്പ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു ഭയഭക്തിയോടിരിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ ലോകത്തുവെച്ചാണ് നന്മ ചെയ്തു പുണ്യം സമ്പാദിക്കേണ്ടത്. നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നന്മ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിക്കുവാനും, അവനെ ആരാധിക്കുവാനും ഒരു സ്ഥലത്ത്വെച്ച് സാധിക്കാതെ വരുന്നപക്ഷം, മറ്റെവിടെയെങ്കിലും പോയിട്ടെങ്കിലും അത് സാധ്യമാക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു വേണ്ടി കുറെ സഹനവും ക്ഷമയും കൈക്കൊള്ളേണ്ടിവന്നേക്കാം. എന്നാലും, അത് നിർവ്വഹിക്കുകതന്നെവേണം. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമി കുടുസ്സല്ല, അതിലെ നിവാസികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അത് ധാരാളം മതിയാകത്തക്കവണ്ണം വിശാലമാണ്. ക്ഷമാശീലരായ ആളുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതിഫലമാകട്ടെ, കണക്കറ്റതുമാണ്. ഒരു കവി പറഞ്ഞ വാക്യം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:

اَرَى الصَّبْرَ مَحْمُودًا وَّعَنْهُ مَذَاهِبٌ ۝ فَكَيْفَ اِذَا مَالَمْ يَكُنْ عَنْهُ مَذْهَبٌ

هُنَاكَ يَحِقُّ الصَّبْرُ وَالصَّبْرُ وَاجِبٌ ۝ وَمَا كَانَ مِنْهُ لِلضَّرُورَةِ اَوجَبٌ

(സാരം : ക്ഷമയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പല പോംവഴികളും ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ക്ഷമ സ്വീകരിക്കുന്നത് പ്രശംസനീയമായ ഒരു കാര്യമായി ഞാൻ കാണുന്നു. എന്നിരിക്കെ, മറ്റൊരു പോംവഴി ഇല്ലാത്തപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും ? അവിടെ ക്ഷമ വേണ്ടപ്പെട്ടതും അത് നിർബന്ധവുമാണ്. നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിലാണെങ്കിലോ, കൂടുതൽ നിർബ്ബന്ധവുമായിരിക്കുമല്ലോ).

وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ (അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമി വിശാലമായതാണ്) എന്ന വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. സൂ: അൻകബൂത്ത് 56-ൽ ഈ വിഷയകമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വാക്യം يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും എന്റെ ഭൂമി വിശാലമായതാണ്.) എന്നാകുന്നു. അടുത്ത ഭാവിയിൽ ജനപ്പെരുപ്പം നിമിത്തം മനുഷ്യന് വസിക്കുവാൻ ഭൂമിയിൽ സ്ഥലമില്ലാതാകുകയും, ഭക്ഷണം പോരാതെ വരികയും ചെയ്യുമെന്ന് കണക്കു കൂട്ടി ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ പങ്കുചേരേണ്ടതില്ലെന്നും, മനുഷ്യനാവശ്യമായത്ര സ്ഥലവും ആഹാരമാർഗവും അല്ലാഹു ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അത് മനുഷ്യൻ ശരിയായ രൂപത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയേ വേണ്ടതുള്ളൂവെന്നും ഇതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമി എന്നും, എന്റെ ഭൂമി എന്നുമുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും, സത്യവിശ്വാസികളേ, എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സംബോധനയും സത്യവിശ്വാസികളെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അൻകബൂത്തിൽ നാം വയിച്ചത് ഓർക്കുക.

قُلْ إِنِّىٓ أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ ٱلدِّينَ ﴿١١﴾

﴾11﴿ പറയുക: മതം (അഥവാ കീഴ്വണക്കം) അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ അവനെ ആരാധിക്കുവാൻ നിശ്ചയമായും എന്നോട് കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ ٱلْمُسْلِمِينَ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ ഞാൻ മുസ്ലിം കളിൽ ഒന്നാമത്തെ വനായിരിക്കുന്നതിനും എന്നോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

﴿11﴾ قُلْ നീ പറയുക إِنِّيٓ أُمِرْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു أَنْ أَعْبُدَ ഞാൻ ആരാധിക്കുവാൻ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ مُخْلِصًا لَّهُ അവന് നിഷ്കളങ്ക(ശുദ്ധ)മാക്കിക്കൊണ്ട് ٱلدِّينَ മതം, കീഴ്വണക്കം, ആരാധന, നടപടി ﴿12﴾ وَأُمِرْتُ എന്നോട് കല്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لِأَنْ أَكُونَ ഞാൻ ആയിരിക്കുവാൻ أَوَّلَ ٱلْمُسْلِمِينَ മുസ്ലിംകളിൽ (കീഴൊതുക്കമുള്ളവരിൽ) ഒന്നാമൻ.

അല്ലാഹുവിലും, പരലോകം മുതലായ കാര്യങ്ങളിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പെടുന്നവൻ എന്നത്രെ മുസ്ലിം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ ഏത് ദേശത്തിലോ കാലത്തോ ഉള്ളവരായാലും അവർ ഈ പേരിന് അർഹരാണ്. ഈ സമുദായത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മുസ്ലിം നബിതിരുമേനിതന്നെ.

قُلْ إِنِّيٓ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّى عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣﴾

﴿13﴾ പറയുക: ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുന്ന പക്ഷം, ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

قُلِ ٱللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهُۥ دِينِى ﴿١٤﴾

﴿14﴾ പറയുക: എന്റെ മതം (അഥവാ കീഴ്വണക്കം) അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെത്തന്നെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു.

﴿13﴾ قُلْ നീ പറയുക إِنِّيٓ أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു إِنْ عَصَيْتُ ഞാൻ അനുസരണക്കേട്(എതിരു)ചെയ്താൽ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിനോട് عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ عَظِيمٍ വമ്പിച്ച ﴿14﴾ قُلِ നീ പറയുക ٱللَّهَ أَعْبُدُ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു مُخْلِصًا لَّهُ അവന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് دِينِي എന്റെ മതം, കീഴ്വണക്കം

فَٱعْبُدُوا۟ مَا شِئْتُم مِّن دُونِهِۦ ۗ قُلْ إِنَّ ٱلْخَٰسِرِينَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ

﴿15﴾ എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവനുപുറമെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചതിനെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുക! പറയുക: (പക്ഷേ) തങ്ങൾക്ക് തന്നെയും, തങ്ങളുടെ ആൾക്കാർക്കും കിയാമത്ത് നാളിൽ നഷ്ടംവരുത്തിയവരത്രെ നിശ്ചയ

أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ ﴿١٥﴾

മായും നഷ്ടക്കാർ! അല്ലാ(അറിഞ്ഞേക്കുക): അതു തന്നെയാണ് പ്രത്യക്ഷമായ നഷ്ടം!

لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ ٱلنَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ ٱللَّهُ بِهِۦ عِبَادَهُۥ ۚ يَٰعِبَادِ فَٱتَّقُونِ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ അവർക്ക് (നരകത്തിൽ) അവരുടെ മുകൾഭാഗത്ത് നിന്ന് അഗ്നി കൊണ്ടുള്ള തണലുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും;അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തു നിന്നും തണലുകളുണ്ടായിരിക്കും. അത് - അതിനെപ്പറ്റി - അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തുകയാണ് എന്റെ അടിയാൻമാരേ, ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ!

﴾15﴿ فَاعْبُدُوا എന്നാൽ നിങ്ങളാരാധിച്ചുകൊള്ളുക مَا شِئْتُمْ നിങ്ങളുദ്ദേശിച്ചതിനെ مِنْ دُونِهِ അവന് പുറമെ قُلْ പറയുക إِنَّ الْخَاسِرِينَ നിശ്ചയമായും നഷ്ടക്കാർ الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടം വരുത്തിയവരത്രെ أَنْفُسَهُمْ തങ്ങളെത്തന്നെ, തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾക്ക്, ആത്മാക്കൾക്ക് وَأَهْلِيهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാർക്കും(ആൾക്കാർക്കും) يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ أَلَا അല്ലാ (അറിഞ്ഞേക്കുക) ذَٰلِكَ هُوَ അത്തന്നെയാണ് الْخُسْرَانُ നഷ്ടം الْمُبِينُ പ്രത്യക്ഷമായ ﴾16﴿ لَهُمْ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും مِنْ فَوْقِهِمْ അവരുടെ മുകളിൽനിന്ന് ظُلَلٌ തണലു(നിഴലു)കൾ مِنَ النَّارِ അഗ്നികൊണ്ട് وَمِنْ تَحْتِهِمْ അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുനിന്നും ظُلَلٌ തണലുണ്ടായിരിക്കും ذَٰلِكَ അത് يُخَوِّفُ اللَّهُ അല്ലാഹു ഭയപ്പെടുത്തുന്നു بِهِ അതിനെപ്പറ്റി, അതുകൊണ്ട് عِبَادَهُ തന്റെ അടിയാന്മാരെ يَا عِبَادِ എന്റെ അടിയാന്മാരേ فَاتَّقُونِ അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള കനത്ത താക്കീതുകളാണിവ എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. മുകളിലൂടെയും, അടിയിലൂടെയും അഗ്നിയുടെ നിഴലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം, എല്ലാ ഭാഗത്ത്നിന്നും അഗ്നി അവരെ പൊതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നാണ് ٤١ :الاعراف– لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِن فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ (അവർക്ക് ജഹന്നമിൽനിന്ന് - കിടക്കുവാനുള്ള - തൊട്ടിലുണ്ടായിരിക്കും ; അവരുടെ മേൽഭാഗത്തുനിന്ന് മൂടികളും ഉണ്ടായിരിക്കും) ٥٥ : العنكبوت– يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ (അവരുടെ മേൽഭാഗത്തുനിന്നും അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുനിന്നും ശിക്ഷ അവരെ മൂടുന്ന ദിവസം) അവസാനത്തെ വാചകത്തിൽ, അല്ലാഹു എത്രമാത്രം ദയവോടും കനിവോടും കൂടിയാണ് ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക !

وَٱلَّذِينَ ٱجْتَنَبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ أَن

﴾17﴿ യാതൊരു കൂട്ടർ ത്വാഗൂത്തിനെ [ധിക്കാരിയായ പിശാചിനെ]

يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ لَهُمُ ٱلْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾

– അതായത് അതിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെ വർജ്ജിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിലേക്ക് (ഭക്തിപൂർവ്വം)മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുണ്ട്. ആകയാൽ, (നബിയേ) എന്റെ അടിയാൻമാർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

ٱلَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ ٱلْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُۥٓ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ هَدَىٰهُمُ ٱللَّهُ ۖ وَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمْ أُو۟لُوا۟ ٱلْأَلْبَـٰبِ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അതായത്, (പറയുന്ന) വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക്; അല്ലാഹു മാർഗദർശനം നൽകിയിട്ടുള്ളവരത്രെ അക്കൂട്ടർ; അവർ തന്നെയാണ് ബുദ്ധിമാൻമാരും.

﴾17﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ اجْتَنَبُوا അവർ വർജ്ജിച്ചു, അകന്നുനിന്നു الطَّاغُوتَ ത്വാഗൂത്തിനെ(പിശാചിനെ, ധിക്കാരിയെ) أَنْ يَعْبُدُوهَا അതായത് അതിന് ആരാധിക്കുന്നതിനെ وَأَنَابُوا അവർ മടക്കം കാണിക്കുക (വിനയപ്പെടുക)യും ചെയ്തു إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് لَهُمُ അവർക്കുണ്ട് الْبُشْرَى സന്തോഷം, സന്തോഷവാർത്ത فَبَشِّرْ ആകയാൽ സന്തോഷമറിയിക്കുക عِبَادِي എന്റെ അടിയാന്മാരെ ﴾18﴿ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ അതായത് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന (ചെവികൊടുക്കുന്ന)വരെ الْقَوْلَ വാക്കിനെ, പറയുന്നതിനെ فَيَتَّبِعُونَ എന്നിട്ട് അവർ പിൻപറ്റുന്നു أَحْسَنَهُ അതിൽ നല്ലതിനെ أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ യാതൊരുവരത്രെ هَدَاهُمُ اللهُ അല്ലാഹു അവർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകിയിരിക്കുന്നു وَأُولَئِكَ هُمْ അക്കൂട്ടർ തന്നെ أُولُو الْأَلْبَابِ ബുദ്ധിമാന്മാർ

അതിരുകവിച്ചിൽ, ധിക്കാരം എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുള്ള طُغْيَان (ത്വുഗ്‌യാൻ) എന്ന മൂലത്തിൽനിന്നുള്ളതാണ് 'ത്വാഗൂത്ത്' (طَاغُوت) അച്ചടക്കമില്ലാതെ തോന്നിയവാസത്തിലും, ദുർന്നടപ്പിലും അതിരു കവിഞ്ഞവർക്കെല്ലാം ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാം. ഇവിടെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം വിഗ്രഹങ്ങളാണെന്നത്രെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. മനുഷ്യനെ വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ അവ കാരണമാണല്ലോ. ജിന്നുകളിലോ മനുഷ്യരിലോ ഉള്ള എല്ലാ മുഴുത്ത ധിക്കാരികളും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യവസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ് വേറെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇമാം റാഗിബ് (റ) നൽകുന്ന അർത്ഥവും ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരം തന്നെ. എങ്കിലും, അധിക ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പിശാചാണെന്നാണ് പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. വാക്കർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ, പൊതുവിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാമെങ്കിലും പിശാചിനുമാത്രമെ അത് പറയപ്പെടാറുള്ളൂവെന്നും ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കലും, മറ്റെല്ലാ ദുർന്നടപ്പുകളും പിശാചിന്റെ ദുർബോധനം നിമിത്തമാണല്ലോ ഉണ്ടാകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവയെല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ പിശാചിനെ ആരാധിക്കലാണെന്ന് സാരം.

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമോദനത്തിന് പാത്രവാന്മാരായിത്തീരുന്ന നല്ല അടിയാന്മാരുടെ ഒരു ഉത്തമലക്ഷണം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: 'പറയുന്ന വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും, അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക'. ഹാ! എത്ര മഹത്തായ ഒരു സ്വഭാവമാണിത്?! ഇവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകുന്ന സന്തോഷവാർത്ത നോക്കുക: 'അവരാണ് അല്ലാഹു മാർഗദർശനം നൽകിയവർ, അവരാണ് ബുദ്ധിമാൻമാരും'! ഇതിലധികം ഉന്നതമായ ഉത്തമപദവിയും, ഭാഗ്യവും മറ്റെന്തുണ്ട്?! പക്ഷേ, ഇപ്പറഞ്ഞ ഗുണം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുകയും, പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർ വളരെ വിരളമാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അറിവുള്ളവരെന്ന് ഗണിക്കപ്പെടുന്നവരിൽപ്പോലും ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ തുലോം കുറവാണെന്നതാണ് പരമാർത്ഥം-ഇക്കാലത്ത് വിശേഷിച്ചും. അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾ പോലും സ്വന്തം യുക്തിതാൽപര്യങ്ങളുടെ ഉരക്കല്ലിൽ പരിശോധിക്കുവാനും, വിമർശന വിധേയമാക്കുവാനും മുതിരുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്.

ഒരാൾ - അയാൾ എത്ര മഹാനായാലും ശരി-ഒരു കാര്യം പറയുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴേക്കും അതിനെ എതിർക്കുക, ഇടക്ക് കടന്നു തർക്കിക്കുക, വിഷയം തീരുംമുമ്പും, പറഞ്ഞത് മനസ്സിരുത്താതെയും അതിനെ നിഷേധിക്കുക, വക്താവിന്റെ നേർക്ക് ഏതെങ്കിലും നിലക്കുള്ള അനാദരവുനിമിത്തം അയാൾ പറഞ്ഞതെന്തും നിരസിക്കുക എന്നിത്യാദി ദോഷങ്ങളിൽ നിന്ന് സംശുദ്ധമായവർ മഹാഭാഗ്യവാന്മാർതന്നെ. പറയുന്നതെല്ലാം സ്വീകരിക്കണമെന്നല്ല അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. എല്ലാം ശ്രദ്ധപൂർവ്വം കേൾക്കുക, എന്നിട്ട് അതിൽ നല്ലതിനെ സ്വീകരിച്ചു പിൻപറ്റുക. അത്രമാത്രം. ഹാ! എത്ര മഹത്തായ ഉപദേശം! എത്ര ആദരണീയമായ സ്വഭാവം!

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ

أَفَأَنتَ تُنقِذُ مَن فِى ٱلنَّارِ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അപ്പോൾ, ശിക്ഷയുടെ വാക്ക് (സ്ഥിരപ്പെട്ട്) യഥാർത്ഥമായി ത്തീർന്നിട്ടുള്ളവനോ?! [നിനക്കവനെ നേർമാർഗത്തിലാക്കാമോ?! ഇല്ല.]

എന്നിരിക്കെ, നരകത്തിലുള്ളവനെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തുമോ ?! [അതുമില്ല]

﴾19﴿ أَفَمَنْ അപ്പോൾ ഒരുവനോ حَقَّ عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ യഥാർത്ഥമായി, സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു كَلِمَةُ الْعَذَابِ ശിക്ഷയുടെ വാക്ക് أَفَأَنْتَ അപ്പോൾ നീയോ تُنْقِذُ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു مَنْ ഒരുവനെ فِي النَّارِ നരകത്തിലുള്ള

ഉപദേശങ്ങളൊന്നും കേട്ടനുസരിക്കാതെ, ശിക്ഷക്കുള്ള അർഹത സ്ഥിരപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞവനെക്കുറിച്ച് എന്ത് പറയുവാനാണ്?! അവന്റെ കാര്യം (നബിയേ) താൻ ഏറ്റെടുത്തു അവനെ നല്ല വഴിക്ക് ആക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിയുമോ ?! കഴിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരെ നരകത്തിൽ നിന്ന് തനിക്കു രക്ഷപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതുണ്ടാകുമോ?! ഒരിക്കലുമില്ല; എന്നു സാരം.

لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ ۖ لَا يُخْلِفُ ٱللَّهُ ٱلْمِيعَادَ ﴿٢٠﴾

《20》 പക്ഷേ, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ (തട്ടുതട്ടായി) മേൽക്കുമേലെ നിർമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില മണിമാടങ്ങൾ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും; അവയുടെ അടിഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്; അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വാഗ്ദാന നിശ്ചയം ലംഘിക്കുകയില്ല.

《20》 لَٰكِنِ പക്ഷേ الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷിച്ചവർ رَبَّهُمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് غُرَفٌ മണിമാളികകൾ, ഉന്നതഅറകൾ مِن فَوْقِهَا അവയുടെ മീതെഉണ്ടായിരിക്കും غُرَفٌ മണിമാടങ്ങൾ مَّبْنِيَّةٌ നിർമിക്ക(സ്ഥാപിക്ക, കെട്ടിയുണ്ടാക്ക)പ്പെട്ട تَجْرِي നടക്കും, ഒഴുകും مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിൽകൂടി الْأَنْهَارُ നദികൾ, അരുവികൾ وَعْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം لَا يُخْلِفُ اللَّهُ അല്ലാഹു ലംഘിക്കുകയില്ല, വ്യത്യാസം ചെയ്കയില്ല الْمِيعَادَ വാഗ്ദാനം, നിശ്ചയം.

ഇമാം അഹ്മദും (റ) മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'സ്വർഗത്തിൽ ചില മണിമാടങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ പുറഭാഗം ഉള്ളിൽ നിന്നു കാണപ്പെടും; ഉൾഭാഗം പുറമെ നിന്നും കാണപ്പെടും. അല്ലാഹു അവയെ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്, ഭക്ഷണം ദാനം ചെയ്കയും, സൗമ്യമായി സംസാരിക്കുകയും, തുടരെ നോമ്പ് പിടിക്കുകയും, ജനങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ (രാത്രി) നമസ്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടിയാകുന്നു'.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهُۥ يَنَٰبِيعَ فِى ٱلْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِۦ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَٰنُهُۥ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَىٰهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ حُطَٰمًا ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٢١﴾

《21》 നീ കണ്ടില്ലേ, അല്ലാഹു ആകാശത്ത്നിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നത്?! എന്നിട്ട് അതവൻ ഭൂമിയിലെ ഉറവിടങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു; പിന്നെ, അതുമൂലം വർണങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ (വിവിധതരത്തിലുള്ള) കൃഷിയെ അവൻ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് അത് നീരുവറ്റി (ഉണങ്ങി)പ്പോകുന്നു; അപ്പോഴത് മഞ്ഞവർണം പൂണ്ടതായി നിനക്ക് കാണാം; പിന്നീട് അതിനെ അവൻ തുരുമ്പലാക്കുന്നു [ഉണക്കച്ചുള്ളികളാക്കുന്നു.] നിശ്ചയമായും, ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് അതിൽ സ്മരണ [ചിന്തിക്കുവാനുള്ള വക]യുണ്ട്.

﴾21﴿ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിരിക്കുന്നത് مِنَ ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തുനിന്ന് مَآءً വെള്ളം فَسَلَكَهُۥ എന്നിട്ടതിനെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു يَنَٰبِيعَ ഉറവിടങ്ങളിൽ فِي ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ ثُمَّ يُخْرِجُ പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു بِهِۦ അത്മൂലം, അതുകൊണ്ട് زَرْعًا വിള, കൃഷി مُّخْتَلِفًا വ്യത്യസ്തമായ أَلْوَٰنُهُۥ അതിന്റെ വർണങ്ങൾ ثُمَّ يَهِيجُ പിന്നെ അത് നീരുവറ്റുന്നു, ഉണങ്ങുന്നു فَتَرَىٰهُ അപ്പോൾ നിനക്കത് കാണാം مُصْفَرًّا മഞ്ഞവർണം പൂണ്ടതായി ثُمَّ يَجْعَلُهُۥ പിന്നെ അവനതിനെ ആക്കുന്നു حُطَٰمًا തുരുമ്പ്, വൈക്കോൽ, നുറുങ്ങ് إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَذِكْرَىٰ സ്മരണ, ഉപദേശം, ചിന്താവിഷയം لِأُولِي ٱلْأَلْبَٰبِ ബുദ്ധിമാന്മാർക്ക്

നിത്യവും കണ്ടനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ബുദ്ധിപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യം, അവന്റെ അപാരമായ കഴിവ് എന്നിവക്ക് പുറമെ, മനുഷ്യന്റെ മരണാനന്തര ജീവിതം മുതലായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പല പാഠങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതാണ് എന്ന് സാരം.

വിഭാഗം - 3

أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ

﴾22﴿ എന്നാൽ, അല്ലാഹു ഒരുവന്റെ നെഞ്ചിന് [ഹൃദയത്തിന്] ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് വികാസം നൽകി. അങ്ങനെ അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശത്തിലാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ളവനോ?! [ഇവനും ഹൃദയം കടുത്തവനും സമമായിരിക്കുമോ?! ഇല്ല.]

فَوَيْلٌ لِّلْقَٰسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٢﴾

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയെ (അഥവാ കീർത്തനത്തെ) സംബന്ധിച്ച് ഹൃദയം കടുത്തുപോയിട്ടുള്ളവർക്ക് നാശം! അക്കൂട്ടർ, സ്പഷ്ടമായ ദുർമാർഗത്തിലാകുന്നു.

﴾22﴿ أَفَمَنْ എന്നാൽ യാതൊരുവനോ شَرَحَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു വികാസം നൽകി صَدْرَهُۥ അവന്റെ നെഞ്ചിന് (ഹൃദയത്തിന്) لِلْإِسْلَامِ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് فَهُوَ എന്നിട്ടവൻ عَلَىٰ نُورٍ പ്രകാശത്തിലാണ് مِن رَّبِّهِ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് فَوَيْلٌ അപ്പോൾ നാശം, കഷ്ടം لِلْقَاسِيَةِ കടുത്തവർക്കാണ് قُلُوبُهُم തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ مِن ذِكْرِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദിക്റിനെ (സ്മരണ-കീർത്തനം) സംബന്ധിച്ചു أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിലാണ്, ദുർമാർഗത്തിലാണ് مُبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ.

ذِكْرِ اللهِ (അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണ) എന്നതിന്റെ അർത്ഥങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും സൂ: അൻകബൂത്ത് 45-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ നോക്കുക. നബിﷺ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദിക്ർ അല്ലാത്ത വിഷയത്തിൽ സംസാരം അധികരിപ്പിക്കരുത്. കാരണം, ദിക്ർ അല്ലാത്തതിൽ സംസാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് ഹൃദയത്തിന് കാഠിന്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് ഏറ്റവും അകന്നത് കടുത്ത ഹൃദയമത്രെ'. (തിർമദീ)

ٱللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ ٱلْحَدِيثِ كِتَٰبًا مُّتَشَٰبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُدَى ٱللَّهِ يَهْدِى بِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

《23》 അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ല വർത്തമാനം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതായത്, പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ള ആവർത്തിതവചനങ്ങളായ ഒരു ഗ്രന്ഥം.

തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ തൊലികൾ അത് നിമിത്തം വിറകൊള്ളുന്നതാകുന്നു. പിന്നീട് അവരുടെ തൊലികളും, ഹൃദയങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിലേക്ക് (അഥവാ കീർത്തനത്തിലേക്ക്) മയപ്പെട്ടു വരുകയും ചെയ്യും. അത് [ആ ഗ്രന്ഥം] അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനമത്രെ ; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അത് മൂലം അവൻ മാർഗദർശനം നൽകുന്നു. യാതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന് വഴികാട്ടുന്ന ഒരുവനുമില്ല.

《23》 اللهُ نَزَّلَ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു أَحْسَنَ الْحَدِيثِ ഏറ്റവും നല്ല വർത്തമാനം, വിഷയം كِتَابًا അതായത് ഒരു ഗ്രന്ഥം مُتَشَابِهًا പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ള مَثَانِيَ ആവർത്തിത (വചന)ങ്ങളായ تَقْشَعِرُّ വിറകൊള്ളും, രോമാഞ്ചപ്പെടും مِنْهُ അതിനാൽ جُلُودُ തൊലികൾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ رَبَّهُمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ ثُمَّ പിന്നീട് تَلِينُ മയപ്പെടും, മാർദ്ദവമാകും جُلُودُهُمْ അവരുടെ തൊലികൾ وَقُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളും إِلَى ذِكْرِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ഓർമ(സ്മരണ)യിലേക്ക് ذَلِكَ അത് هُدَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനമാണ് يَهْدِي بِهِ അതുകൊണ്ട് അവൻ മാർഗദർശനം നൽകുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَمَنْ يُضْلِلِ اللهُ അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും വഴിപിഴവിലാക്കിയാൽ فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല مِنْ هَادٍ ഒരു മാർഗദർശകനും, വഴികാട്ടിയും.

ക്വുർആന്റെ ചില സവിശേഷതകളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

1) അത് ഏറ്റവും നല്ല വർത്തമാനം (احسن الحديث) ആകുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചും, ആശയം മനസ്സിലാക്കിയും ഉൽബോധനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുംകൊണ്ട് സാവകാശത്തിൽ അത് പാരായണം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ല വർത്തമാനം തന്നെയാണതെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. അനുഭവം തന്നെ അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്.

2) പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളത് (مُتَشَابِه) ആകുന്നു. അതിന്റേതായ ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ഘടനക്രമം, ആകർഷകമായ പ്രതിപാദനം, വശ്യമായ സാഹിത്യശൈലി, അർത്ഥ ഗാംഭീര്യത, സത്യത, വ്യക്തത, ആശയപൊരുത്തം, സിദ്ധാന്ത മഹത്വം ആദിയായ തുറകളിലെല്ലാം അതിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും ഒന്നിനൊന്ന് സാദൃശ്യമുള്ളതും, ഒന്നിനൊന്ന് മെച്ചപ്പെട്ടതുമാണ്.

3) ആവർത്തിത വചനങ്ങൾ (مَثَانِي) ആകുന്നു. അതിലെ വാർത്തകൾ, നിയമങ്ങൾ, വിധി വിലക്കുകൾ, തത്വങ്ങൾ, തെളിവുകൾ, വാഗ്ദാനങ്ങൾ, താക്കീതുകൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, കഥകൾ, ഉപമകൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളതെല്ലാംതന്നെ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു വിഷയം കഴിയുമ്പോഴേക്ക് മറ്റൊരു വിഷയം ഒരു വശം തീരുമ്പോഴേക്ക് അതിന്റെ മറുവശം, ഒരിക്കൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞ ശേഷം പിന്നീടൊരിക്കൽ അതിന്റെ വിശദീകരണം, ഇങ്ങിനെ പല നിലക്കും വിഷയങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു വിവരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മുഖവുരയിൽ ക്വുർആന്റെ പ്രതിപാദനരീതിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഓർക്കുക, മറ്റൊരു നിലക്കും ക്വുർആൻ ആവർത്തിത വചനങ്ങളാണെന്ന് കാണാം. മറ്റേതൊരു ഗ്രന്ഥത്തെക്കാളും കൂടുതൽ പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും, കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നതുമാണല്ലോ ക്വുർആൻ.

4) അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ തൊലികൾ അതുമൂലം വിറകൊള്ളുന്നതാണ് (تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ) അതിലടങ്ങിയ മഹത്തരങ്ങളായ തത്വവിജ്ഞാനങ്ങൾ, ശക്തിമത്തായ താക്കീതുകൾ, സുവ്യക്തമായ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുതലായവ കാണുമ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസവും ഭയഭക്തിയുമുള്ളവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് നടുക്കവും, രോമാഞ്ചവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. ക്വുർആന്റെ അർത്ഥവും, ആശയവും മനസ്സിലായതു കൊണ്ടോ, അതിന്റെ സാഹിത്യ രസം ആസ്വദിക്കുന്നത് കൊണ്ടോ, ആസ്വാദ്യമായ സ്വരത്തിൽ അത് പാരായണം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടോ, അത് ഉൽബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങൾ യുക്തങ്ങളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടോ, മാത്രമല്ല ഈ പ്രതികരണം അവരിൽ ഉണ്ടാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിലുള്ള യഥാർത്ഥ വിശ്വാസവും ഭയപ്പാടുമാണ് അതിന് നിദാനം. ബാക്കിയെല്ലാം അതിന് പോഷണം നൽകുന്നവയാണ്താനും. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരുടെ തൊലികൾ എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂ: അൻഫാലിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക : 'യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ ; അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പേടിച്ചു-നടുങ്ങി-പ്പോകുന്നതാണ്. അവന്റെ ആയത്തുകൾ അവരിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അതവർക്ക് വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ മേൽതന്നെ അവർ ഭാരമേൽപിക്കയും ചെയ്യും. അതായത്, നമസ്കാരം നില നിറുത്തുകയും തങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, യഥാർത്ഥമായും അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ പല പദവികളും പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ട്'.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ.... وَرِزْقٌ كَرِيمٌ – الانفال : (٢-٤)

5. ആദ്യം നടുക്കവും ഞെട്ടലും അനുഭവപ്പെട്ട ശേഷം, പിന്നീടവരുടെ തൊലികളും ഹൃദയങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിലേക്ക് മയപ്പെട്ടു വരുന്നു (ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ) അല്ലാഹുവിന്റെ അതിവിശാലമായ കാരുണ്യം അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അവന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ അനുസരിക്കുന്നതിലും, ഉപദേശ നിർദേശങ്ങളെ മാനിക്കുന്നതിലുമുള്ള അവരുടെ സന്നദ്ധത ആ പ്രതീക്ഷക്ക് അവർക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നു. അവന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ അവർ അക്ഷരം പ്രതി വിശ്വസിക്കുന്നു. അതവർക്ക് പ്രോത്സാഹനവും ആവേശവും നൽകുന്നു. അങ്ങിനെ, തങ്ങളുടെ ഭാവി നൻമകൾ വർദ്ധിക്കുന്നതിനും, തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ പാപങ്ങൾക്ക് മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനും അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് പാത്രമായിത്തീരാതിരിക്കേണ്ടതിനും അവർ യത്നിക്കുന്നു. അതെ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ അവരുടെ മനസ്സിലും, വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും സദാ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ

أَفَمَن يَتَّقِى بِوَجْهِهِۦ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ وَقِيلَ لِلظَّـٰلِمِينَ ذُوقُوا۟ مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾

《24》 എന്നാൽ, ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ ശിക്ഷയുടെ കെടുതി [അഥവാ കടുത്ത ശിക്ഷ]യെ തന്റെ മുഖം കൊണ്ട് കാ(ത്തുതടു)ക്കേണ്ടി വരുന്നതായ ഒരുവനോ?! [ഇവനും, അന്നത്തെ ദിവസം നിർഭയനായിരിക്കുന്നവനും സമമാകുമോ?! ഇല്ല.] അക്രമികളോട് പറയപ്പെടും; നിങ്ങൾ യാതൊന്ന് സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയിരുന്നുവോ അത് ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!

《24》 أَفَمَنْ എന്നാൽ യാതൊരുവനോ يَتَّقِي അവൻ കാക്കും, സൂക്ഷിക്കും, തടുക്കും بِوَجْهِهِ തന്റെ മുഖം കൊണ്ട് سُوءَ الْعَذَابِ കടുത്ത ശിക്ഷയെ, ശിക്ഷയുടെ കെടുതിയെ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ وَقِيلَ പറയപ്പെടും لِلظَّالِمِينَ അക്രമികളോട് ذُوقُوا നിങ്ങൾ രുചിച്ചുനോക്കുവിൻ, ആസ്വദിക്കുവിൻ مَا كُنْتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെ تَكْسِبُونَ നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കുക

സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളെ ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ (തലകീഴായി) ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുമെന്ന് സൂ: ഫുർക്വാൻ 34-ൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കാലുകളിൽ നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞ അല്ലാഹുവിന് മുഖങ്ങളിൽ നടത്തുവാനും കഴിയുമെന്നും, വഴിമദ്ധ്യേ ഉണ്ടാകുന്ന കല്ല് മുള്ള് മുതലായ തടസ്സങ്ങളെ അവർ തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ കൊണ്ട് തടുത്തുനോക്കുമെന്നും നബിപ്രസ്താവിച്ചതിനെ തൽസ്ഥാനത്ത് നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ നരകത്തിൽ മുഖങ്ങളിലായി വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും (يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ)

എന്ന് സൂ: ക്വമറിലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആമങ്ങളിലും ചങ്ങലകളിലും അവർ ബന്ധിക്കപ്പെടും (الأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ) എന്ന് അടുത്ത അദ്ധ്യായം 71-ലും കാണാം. ചുരുക്കത്തിൽ, തങ്ങൾക്ക് നേരിടുന്ന ശിക്ഷകളെ കൈകാലുകളെക്കൊണ്ടോ മറ്റോ തടുത്തു നോക്കുവാൻ മാർഗമില്ലാതെ ഏറ്റവും മാന്യാവയവമായ മുഖംകൊണ്ട് തടുത്തുനോക്കുവാൻ അവർ നിർബ്ബന്ധിതരാവുകയും അത് ഫലപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ വമ്പിച്ച ദുരവസ്ഥയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിർഭാഗ്യവാൻമാരും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും പാത്രമായ സൽഭാഗ്യവാൻമാരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എത്ര വ്യക്തം?!

كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡ فَأَتَىٰهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ ഇവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർ വ്യാജമാക്കി ; അതിനാൽ, അവർ അറിയാത്ത വിധത്തിൽകൂടി അവർക്ക് ശിക്ഷവന്നു.

فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلۡخِزۡيَ فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَلَعَذَابُ ٱلۡأٓخِرَةِ أَكۡبَرُۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ അങ്ങനെ, ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് അപമാനം ആസ്വദിപ്പിച്ചു ; പരലോക ശിക്ഷയാകട്ടെ, ഏറ്റവും വലുതാണ് താനും, അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ! [എന്നാലത് സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല]

وَلَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

﴿27﴾ തീർച്ചയായും ഈ ക്വുർആനിൽ ജനങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി (ആവശ്യമായ) എല്ലാ ഉപമകളും നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ ആലോചിച്ചുനോക്കുവാൻ വേണ്ടി.

قُرۡءَانًا عَرَبِيًّا غَيۡرَ ذِي عِوَجٖ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ (അതെ) യാതൊരു വക്രതയുള്ളതല്ലാത്ത, അറബി (ഭാഷയിലുള്ള) ഒരു ക്വുർആൻ! അവർ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلٗا رَّجُلٗا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ وَرَجُلٗا سَلَمٗا لِّرَجُلٍ

﴿29﴾ ഒരു പുരുഷനെ അല്ലാഹു ഒരു ഉപമയാക്കി വിവരിക്കയാണ് ; പരസ്പരം ശണ്ഠകൂടുന്ന (കുറെ)പങ്കാളികൾ അവനിലുണ്ട് ; ഒരു പുരുഷന് (മാത്രം) തനിച്ചായുള്ള (വേറെ)

هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾

ഒരു പുരുഷനെയും (ഉപമയായി എടുക്കുന്നു) ഇവർ രണ്ടുപേരും ഉപമയിൽ സമമാകുമോ?! [ഇല്ല] അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും ! പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുന്നില്ല.

﴾25﴿ كَذَّبَ കളവാക്കി, വ്യാജമാക്കി الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ (ഇവരുടെ)മുമ്പുള്ള
വർ فَأَتَاهُمُ അതിനാൽ അവർക്ക് വന്നെത്തി الْعَذَابُ ശിക്ഷ مِنْ حَيْثُ വിധേന, വിധത്തി
ലൂടെ لَا يَشْعُرُونَ അവർ അറിയാത്ത(ഊഹിക്കാത്ത) ﴾26﴿ فَأَذَاقَهُمُ അപ്പോൾ അവരെ
ആസ്വദിപ്പിച്ചു اللَّهُ അല്ലാഹു الْخِزْيَ അപമാനം, നിന്ദ്യത, വഷളത്വം فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക
ജീവിതത്തിൽ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ പരലോക ശിക്ഷയാകട്ടെ أَكْبَرُ കൂടുതൽ (ഏറ്റവും) വലു
തുമാണ് لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ يَعْلَمُونَ അറിയും ﴾27﴿ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا തീർച്ച
യായും നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ
ഈ ഖുർആനിൽ مِن كُلِّ مَثَلٍ എല്ലാ (വിധ) ഉപമകളെയും, ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നും
لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ يَتَذَكَّرُونَ ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന, ഓർമിക്കുന്ന(വർ) ﴾28﴿
قُرْآنًا عَرَبِيًّا അറബിയായ ഖുർആൻ غَيْرَ ذِي ഉള്ളതല്ലാത്ത عِوَجٍ യാതൊരു വളവും,
വക്രതയും لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ അവർ സൂക്ഷിക്കുവാൻ, സൂക്ഷിച്ചേക്കാം ﴾29﴿ ضَرَبَ اللَّهُ
അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു, ആക്കിയിരിക്കുന്നു مَثَلًا ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം رَجُلًا ഒരു പുരു
ഷനെ(മനുഷ്യനെ) فِيهِ അവനിലുണ്ട് شُرَكَاءُ (പല) പങ്കാളികൾ مُتَشَاكِسُونَ പരസ്പരം
വഴക്കടിക്കുന്ന, ശണ്ഠകൂടുന്ന وَرَجُلًا ഒരു പുരുഷനെയും سَلَمًا തനിച്ച, രക്ഷപ്പെട്ട لِرَجُلٍ
ഒരു പുരുഷന് (മനുഷ്യന്) هَلْ يَسْتَوِيَانِ രണ്ടുപേരും സമമാകുമോ مَثَلًا ഉപമയിൽ, ഉദാ
ഹരണംകൊണ്ട് الْحَمْدُ (സർവ്വ)സ്തുതി لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് بَلْ أَكْثَرُهُمْ പക്ഷേ, അവ
രിൽ അധികമാളുകളും لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല.

മനുഷ്യർക്ക് ഉറ്റാലോചിക്കുന്നതിന് വേണ്ടത്ര ഉപമകൾ അല്ലാഹു ഈ ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവരണത്തിലോ വിഷയത്തിലോ ഒന്നുംതന്നെ യാതൊരു വക്രതയും കൂടാതെ, വ്യക്തമായ ഭാഷയിലാണ് ആ ഖുർആൻ ഉള്ളതും. അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർക്ക് യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. അവർക്ക് വന്നേക്കാവുന്ന എല്ലാ ദോഷബാധകളെയും അവർ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ല, സൂക്ഷിക്കുന്നുമില്ല. ഏക ഇലാഹിന്പുറമെ മറ്റു ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവർ വിരമിക്കുന്നുമില്ല. ഇവർക്ക് കാര്യം വേഗത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പോരുന്ന വ്യക്തമായ ഒരു ഉപമ വിവരിക്കാം.

പരസ്പരം രഞ്ജിപ്പും യോജിപ്പുമില്ലാതെ, നിത്യവും വഴക്കടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥികളായ ഒന്നിലധികം യജമാനൻമാരുടെ കീഴിൽ, ഒരിക്കലും സ്വൈരം കൂടാതെ ജീവിച്ചുവരുന്ന ഒരു അടിമയുടെ സ്ഥിതിയും, ഒരേ യജമാനന്റെ മാത്രം കീഴിൽ സ്വൈര സമാധാനത്തോടുകൂടി വർത്തിച്ചുവരുന്ന ഒരു അടിമയുടെ സ്ഥിതിയും തുലനം ചെയ്തു നോക്കുക. ബഹുദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവർ ഒന്നാമത്തവനെപ്പോലെയും, ഏകദൈ

-വത്തെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നവർ രണ്ടാമത്തെവനെപ്പോലെയുമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെവന്റെ മനക്ലേശങ്ങളും, രണ്ടാമത്തെവന്റെ മനസ്സമാധാനവും വ്യക്തമാണല്ലോ. അതുപോലെ, ഏത് ദൈവങ്ങളെയാണ് തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടത്, ഓരോരുത്തരെയും എങ്ങിനെ പൂജിക്കണം, എങ്ങിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കണം, ആദിയായ അലട്ടുകൾ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെ ശല്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏക ദൈവവിശ്വാസിയാകട്ടെ, ഏക ഇലാഹായ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിമാത്രം ഉന്നംവെച്ചും അവനിൽ സർവ്വസ്വം അർപ്പിച്ചും സ്വസ്ഥമായിക്കഴിയുന്നു. അൽപമെങ്കിലും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടെ ആലോചിക്കുന്ന ഏവർക്കും ഈ വ്യത്യാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ (അല്ലാഹുവിന് സ്തുതി) പക്ഷേ, അധികം ആളുകളും ഇതൊന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُم مَّيِّتُونَ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ (നബിയേ) നിശ്ചയമായും നീ മരണപ്പെട്ടുപോകുന്നവനാണ്; അവരും മരണപ്പെട്ടുപോകുന്നവർ തന്നെ.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ عِندَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ പിന്നീട്, നിങ്ങൾ ക്വിയാമാത്ത്നാളിൽ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽവെച്ച് (തർക്കിച്ച്) വഴക്കടിക്കുന്നതാകുന്നു.

﴾30﴿ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ مَيِّتٌ മരണമടയുന്നവനാണ് وَإِنَّهُمْ അവരും തന്നെ مَيِّتُونَ മരണമടയുന്നവരാണ് ﴾31﴿ ثُمَّ പിന്നെ إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തുനാളിൽ عِندَ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ تَخْتَصِمُونَ നിങ്ങൾ തർക്കം (വിവാദം, വഴക്ക്) നടത്തുന്നതാണ്

വേണ്ടത്ര ഉപദേശങ്ങളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ട് പിന്നെയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർക്കുള്ള ഒരു താക്കീതാണിത്. അധികം താമസിയാതെ എല്ലാവരും മരണപ്പെടുകയും അനന്തരം ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവിടെവെച്ച് സത്യത്തിന്റെയും, അസത്യത്തിന്റെയും ചേരികൾ തമ്മിൽ തർക്കവും വിവാദവും നടക്കും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഇടയിൽ അവസാന തീരുമാനമെടുക്കുന്നതാണ്. ഈ തീരുമാനമാകട്ടെ, അവർക്ക് അങ്ങേയറ്റം ദോഷവുമായിരിക്കും. അതിന് കാത്തിരിക്കാതെ നേരത്തെത്തന്നെ സത്യം സ്വീകരിക്കുകയാണ് അവർക്ക് ഉത്തമം എന്ന് സാരം. താഴെ വചനങ്ങൾ നോക്കുക:

വിഭാഗം - 4 ജുസ്ഉ് - 24

۞ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ عَلَى ٱللَّهِ وَكَذَّبَ بِٱلصِّدْقِ إِذْ جَآءَهُۥٓ ۚ

﴾32﴿ അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം പറയുകയും, തനിക്ക് സത്യം വന്നപ്പോൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവ

أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَٰفِرِينَ ﴿٣٢﴾

നെക്കാൾ അക്രമി ആരുണ്ട്?! നരകത്തിൽ (ഇങ്ങിനെയുള്ള) അവിശ്വാസികൾക്ക് പാർപ്പിടമില്ലയോ?! [തീർച്ചയായും ഉണ്ട്]

وَٱلَّذِى جَآءَ بِٱلصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِۦٓ ۙ أُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ യാതൊരുവൻ സത്യവും കൊണ്ടുവരുകയും, അതിനെ സത്യമാ(ക്കി വിശ്വസി)ക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ.

لَهُم مَّا يَشَآءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ جَزَآءُ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തോ അതുണ്ടായിരിക്കും. സുകൃതവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലമത്രെയത്.

لِيُكَفِّرَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ ٱلَّذِى كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ അവർക്ക് തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിലെ തിന്മയെ അല്ലാഹു (മാപ്പ് നല്കി) മൂടിവെക്കുന്നതിനും, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിലെ നന്മക്കനുസരിച്ച് അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടി(യാണത്.)

﴾32﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ അപ്പോൾ ആരാണ് ഏറ്റം അക്രമി مِمَّنْ كَذَبَ കളവ് (വ്യാജം) പറഞ്ഞവനെക്കാൾ عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ وَ كَذَّبَ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത بِالصِّدْقِ സത്യത്തെ إِذْ جَاءَهُ അതവന്ന് വന്നപ്പോൾ أَلَيْسَ ഇല്ലയോ فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ, നരകത്തിൽ مَثْوًى പാർപ്പിടം, വാസസ്ഥലം لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് ﴾33﴿ وَالَّذِي യാതൊരുവൻ جَاءَ വന്നു بِالصِّدْقِ സത്യവുംകൊണ്ട് وَصَدَّقَ بِهِ അതിനെസത്യമാക്കുക (വിശ്വസിക്കുക)യും ചെയ്തു أُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെ الْمُتَّقُونَ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ ﴾34﴿ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് مَا يَشَاءُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് عِنْدَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ذَٰلِكَ جَزَاءُ അത് പ്രതിഫലമാണ് الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാരുടെ, നൻമ ചെയ്യുന്നവരുടെ ﴾35﴿ لِيُكَفِّرَ اللهُ അല്ലാഹു മൂടി(മറച്ചു, മാപ്പാക്കി)വെക്കുവാൻ عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന്, അവർക്ക് أَسْوَأَ ഏറ്റവും മോശമായതിനെ, തിൻമയെ الَّذِي عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള وَيَجْزِيَهُمْ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാനും أَجْرَهُمْ അവരുടെ കൂലി بِأَحْسَنِ നൻമക്ക്, നല്ലതനുസരിച്ച് الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരും, സമൻമാരുമുണ്ടെന്നും, മക്കളുണ്ടെന്നും മറ്റുമുള്ള വാദങ്ങളാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം പറഞ്ഞു (كَذَبَ عَلَى اللَّهِ) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. സത്യം (الصِّدْق)കൊണ്ട് വിവക്ഷ ക്വുർആനും, നബിപ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളുമാകുന്നു. സത്യംകൊണ്ട് വരുകയും, അതിനെ സത്യമാക്കുകയും ചെയ്തവർ (الَّذِي جَاء بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ) നബി തിരുമേനിﷺയും സത്യവിശ്വാസികളും ആകുന്നു.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നവരുടെ പക്കൽ സ്വാഭാവികമായി വന്നേക്കാവുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെ അല്ലാഹു മാപ്പ് നൽകുകയും, അവരുടെ ഏറ്റവും നല്ല സുകൃതങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ച് തന്നെ അവർക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. സൂ: ഹൂദിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു : وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ – هود : ١١٤ (പകലിന്റെ രണ്ടു തലക്കലും, രാത്രിയിൽ നിന്ന് കുറച്ച് സമയങ്ങളിലും നമസ്കാരം നിലനിറുത്തിപ്പോരുക. നിശ്ചയമായും നന്മകൾ തിന്മകളെ പോക്കിക്കളയുന്നതാകുന്നു). നബിﷺ പറഞ്ഞതായി അബൂദർറ് (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'നീ എവിടെയായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. എന്നാൽ അത് തിന്മയെത്തുടർന്ന് (ഒരു തിന്മ ചെയ്താൽ അതിന്റെ ഉടനെ ഒരു)നന്മ ചെയ്യുകയും വേണം. എന്നാൽ അത്, തിന്മയെ മായിച്ചുകളഞ്ഞേക്കും. ജനങ്ങളുമായി നല്ല സ്വഭാവത്തോടെ ഇടപെടുകയും ചെയ്യുക'. (അ; തി; ദാ.)

أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُۥ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦ ۚ وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാന്ന് അവൻ [അല്ലാഹു] മതിയായവനല്ലേ?! അവന് പുറമെയുള്ളവരെക്കൊണ്ട് (നബിയേ) നിന്നെ അവർ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! യാതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന് വഴികാട്ടുന്ന ഒരുവനുമില്ല.

وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِى ٱنتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ യാതൊരുവന് അല്ലാഹു മാർഗദർശനം നൽകുന്നുവോ അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ഒരുവനും ഇല്ല. അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവനായ പ്രതാപശാലി അല്ലയോ?!

﴾36﴿ أَلَيْسَ اللَّهُ അല്ലാഹു അല്ലയോ بِكَافٍ മതിയായവൻ, പോരുന്നവൻ عَبْدَهُ അവന്റെ അടിയാന്ന്, അടിമക്ക് وَيُخَوِّفُونَكَ അവർ നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു بِالَّذِينَ യാതൊരുവ

رهകൊണ്ട് مِن دُونِهِ അവന്ന് പുറമെയുള്ള وَمَن ആരെങ്കിലും, യാതൊരുവൻ يُضْلِلِ ٱللَّهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതായാൽ فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല مِنْ هَادٍ ഒരു വഴികാട്ടിയും 《37》 وَمَن ആരെങ്കിലും, യാതൊരുവൻ يَهْدِ ٱللَّهُ അല്ലാഹു മാർഗദർശനം നൽകിയാൽ, വഴികാട്ടിയാൽ فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല مِن مُّضِلٍّ ഒരു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവനും أَلَيْسَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു അല്ലേ بِعَزِيزٍ പ്രതാപശാലി ذِي ٱنتِقَامٍ ശിക്ഷാനടപടിയുടെ ആൾ (ശിക്ഷനൽകുന്ന)

അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വം സമ്മതിക്കുന്ന ഏതൊരുവനെയും ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ഗൗരവമേറിയ ഒരു വാക്യമത്രെ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ (അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാന്ന് അല്ലാഹു പോരേ) എന്ന വാക്യം. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊന്നിനെയും - അത് കല്ലോ, മണ്ണോ, ഗ്രഹങ്ങളോ, ദേവൻമാരോ, മലക്കുകളോ, ജിന്നുകളോ, പിശാചുക്കളോ, മഹാത്മാക്കളോ ആരെങ്കിലും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ-ആരാധിക്കുകയോ, വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ ഈ വ്യക്തമായ സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുകയാണ്. തങ്ങളുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും അല്ലാഹു മതിയാകുകയില്ലെന്ന ധാരണയിൽ നിന്നാണല്ലോ അതെല്ലാം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്.

ഹൂദ് നബി (അ)യുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തോട് ഞങ്ങളുടെ ചില ദൈവങ്ങൾ നിനക്ക് എന്തോ കെടുതി ബാധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് പറയുവാനില്ല (إِن نَّقُولُ إِلَّا ٱعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا– هود : ٥٤) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. അത് പോലെ, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുടെ കോപശാപത്തെക്കുറിച്ച് മുശ്‌രിക്കുകൾ നബിയെയും ഭീഷണിപ്പെടുത്താറുണ്ടായിരുന്നു. وَيُخَوِّفُونَكَ بِٱلَّذِينَ مِن دُونِهِ (അവന് പുറമെയുള്ളവരെക്കൊണ്ട് അവർ നിന്നെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത് അങ്ങിനെയുള്ള ഭീഷണികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരോട് അവയുടെ ആരാധകൻമാരും, മഹാത്മാക്കളുടെ പേരിൽ നേർച്ച വഴിപാട് മുതലായ ആരാധനാകർമങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരോട് തൽകർത്താക്കളും ഇതുപോലെയുള്ള ഭീഷണികൾ പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ശിർക്കിന്റെ യാതൊരു കലർപ്പും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവന്റെ അടിയാനായി ജീവിക്കുകയും, നന്മയും തിന്മയും ബാധിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് മാത്രമാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം ഭീഷണിക്ക് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലല്ലോ.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ۚ قُلْ أَفَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ

《38》 ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചതാരാണ് എന്ന് നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവർ പറയും: 'അല്ലാഹു' എന്ന്. പറയുക:(ശരി) എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നവയെ കണ്ടുവോ ?![അവയെപ്പറ്റി എനിക്കൊന്ന് പറഞ്ഞു തരുവിൻ:]

إِنۡ أَرَادَنِيَ ٱللَّهُ بِضُرٍّ هَلۡ هُنَّ كَٰشِفَٰتُ ضُرِّهِۦٓ أَوۡ أَرَادَنِي بِرَحۡمَةٍ هَلۡ هُنَّ مُمۡسِكَٰتُ رَحۡمَتِهِۦۚ قُلۡ حَسۡبِيَ ٱللَّهُۖ عَلَيۡهِ يَتَوَكَّلُ ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും എനിക്ക് ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ, അവന്റെ ഉപദ്രവം നീക്കിക്കളയുന്നവയാണോ അവ?! അല്ലെങ്കിൽ, അവൻ എനിക്ക് വല്ല കാരുണ്യത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവന്റെ കാരുണ്യം പിടിച്ചുവെക്കുന്ന വയാണോ അവ?! പറയുക: എനിക്ക് അല്ലാഹു മതി! ഭരമേൽപിക്കുന്നവർ അവന്റെ മേൽ തന്നെ ഭരമേൽപിക്കു ന്നതാണ്.

《38》 وَلَئِن سَأَلۡتَهُم നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ مَنۡ خَلَقَ ആർ സൃഷ്ടിച്ചു, സൃഷ്ടിച്ചതാർ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങൾ وَالأَرۡضَ ഭൂമിയും لَيَقُولُنَّ തീർച്ചയായും അവർ പറയും ٱللَّهُ അല്ലാഹു എന്ന് قُلۡ നീ പറയുക أَفَرَأَيۡتُم എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (ഒന്നു പറഞ്ഞുതരിൻ) مَا تَدۡعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവയെ مِن دُونِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ إِنۡ أَرَادَنِيَ എന്നെ (എനിക്ക്)ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ٱللَّهُ അല്ലാഹു بِضُرٍّ വല്ല ഉപദ്രവംകൊണ്ടും, കെടുതിയെയും هَلۡ هُنَّ അവയാണോ كَاشِفَاتُ നീക്കം ചെയ്യുന്ന(തുറവിയാക്കുന്ന)വ ضُرِّهِ അവന്റെ ഉപദ്രവത്തെ أَوۡ أَرَادَنِي അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ (എനിക്ക്) ഉദ്ദേശിച്ചാൽ بِرَحۡمَةٍ വല്ല കാരുണ്യംകൊണ്ടും, അനുഗ്രഹത്തെയും هَلۡ هُنَّ അവയാണോ مُمۡسِكَاتُ പിടിച്ചുവെക്കുന്നവ رَحۡمَتِهِ അവന്റെ കാരുണ്യം قُلۡ നീ പറയുക حَسۡبِيَ എനിക്ക് മതി ٱللَّهُ അല്ലാഹു عَلَيۡهِ يَتَوَكَّلُ അവന്റെ മേൽ ഭരമേല്പിക്കും, അർപ്പിക്കുന്നു ٱلۡمُتَوَكِّلُونَ ഭരമേല്പിക്കുന്നവർ

ആകാശഭൂമികളുടെ സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാണെന്ന് അറിവുള്ളതോടുകൂടി, മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുകയും അവമൂലം നന്മയും തിന്മയും ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് തനി വിഡ്ഢിത്തമാണ് ; അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതിനപ്പുറം യാതൊന്നും ചെയ്വാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല ; കാര്യങ്ങൾ ഭരമേല്പിക്കുവാൻ തികച്ചും അർഹനായുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്; മറ്റുള്ളവരിൽ കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നത് നിഷ്പ്രയോജനമാണ്; തന്റേടമുള്ളവർ അല്ലാഹുവിൽ മാത്രമേ കാര്യങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുകയുള്ളൂ ; അഥവാ അതാണ് വേണ്ടത് ; അവനിൽ ഭരമേൽപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മറ്റാരുടെയും സഹായമോ, ഇടപെടലോ ആവശ്യവുമില്ല; എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു : 'നീ അല്ലാഹുവിനെ കാത്ത്കൊള്ളുക, അവൻ നിന്നെ കാക്കും. നീ അല്ലാഹുവിനെ കാക്കുക, നിന്റെ മുമ്പിൽ നിനക്കവനെ കണ്ടെത്താം. സന്തോഷവേളയിൽ നീ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് അന്വേഷിച്ചുചെല്ലുക, കാഠിന്യത്തി(ഞെരുക്കത്തി)ന്റെ വേളയിൽ അവൻ നിന്നെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും (സഹായിക്കും). നീ (വല്ലതും) ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവി

നോട് ചോദിക്കുക, നീ സഹായം തേടുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് സഹായം തേടുക. നീ അറിയണം : അല്ലാഹു നിന്റെ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഉപദ്രവം നിനക്ക് ചെയ്‌വാനായി സമുദായം ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും അവർ നിനക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവവും വരുത്തുകയില്ല. അല്ലാഹു നിന്റെ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഉപകാരവും നിനക്ക് ചെയ്‌വാനായി സമുദായം ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും അവർ നിനക്ക് യാതൊരു ഉപകാരവും ചെയ്കയില്ല' .... (ابن ابي حاتم)

قُلْ يَٰقَوْمِ ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَٰمِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

《39》 (നബിയേ) പറയുക : എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നിലപാടനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിച്ചേക്കുവിൻ, ഞാൻ (എന്റെ നിലയനുസരിച്ചും) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനത്രെ. എന്നാൽ വഴിയെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും.

مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٠﴾

《40》 തന്നെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശിക്ഷ തനിക്ക് വന്നെത്തുകയും തന്റെ മേൽ (സ്ഥിരമായി) നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ വന്നിറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നത് ആർക്കായിരിക്കുമെന്ന്!

《39》 قُلْ നീ പറയുക يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ اعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തികുക عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം (നിലപാട്) അനുസരിച്ച് إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ عَامِلٌ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണ് فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാം. 《40》 مَنْ ആരാണ്, ആർക്കാണ് يَأْتِيهِ അവന്ന് വന്നെത്തുക عَذَابٌ ശിക്ഷ يُخْزِيهِ അവനെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന, വഷളാക്കുന്ന وَيَحِلُّ عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ ഇറങ്ങിവരുകയും ചെയ്യും عَذَابٌ مُقِيمٌ നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ

അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന - അഥവാ വഷളാക്കുന്ന - ശിക്ഷ എന്ന് പറഞ്ഞത് ഭൂമിയിൽവെച്ചുതന്നെ താമസംവിനാ അവർ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന കൊല, ചിറ(ജയിൽ), കീഴൊതുങ്ങൽ ആദിയായവയും, നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ എന്ന് പറഞ്ഞത് പരലോകശിക്ഷയുമാകുന്നു.

إِنَّآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِۦ ۖ

《41》 (നബിയേ) നിശ്ചയമായും നാം, മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടി യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ആരെങ്കിലും സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചാൽ അതവന്റെ ദേഹത്തിന് (അഥവാ ആത്മാവിന്)തന്നെയാണ് (ഗുണമാ

وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿٤١﴾

വുക). ആരെങ്കിലും വഴി പിഴച്ചു പോയാൽ, അവൻ വഴിപിഴക്കുന്നതും അതിന്റെ മേൽ (ദോഷമായി ക്കൊണ്ട്) മാത്രമായിരിക്കും. നീ അവരുടെ മേൽ (ബാധ്യത) ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവനല്ലതാനും.

﴾41﴿ إِنَّآ أَنزَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ, നിനക്ക് ٱلْكِتَٰبَ വേദഗ്രന്ഥം لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടി بِٱلْحَقِّ യഥാർത്ഥ(മുറ) പ്രകാരം فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ ആകയാൽ ആരെങ്കിലും സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചാൽ فَلِنَفْسِهِۦ തനിക്കുതന്നെ, അവന്റെ ദേഹത്തിന് (ആത്മാവിന്) വേണ്ടിയാകുന്നു وَمَن ضَلَّ ആരെങ്കിലും വഴിപിഴച്ചാൽ فَإِنَّمَا يَضِلُّ എന്നാലവൻ വഴിപിഴക്കുന്നു عَلَيْهَا അതിന്റെ മേൽ(ദോഷമായി)മാത്രം وَمَآ أَنتَ നീ അല്ല عَلَيْهِم അവരുടെ മേൽ بِوَكِيلٍ (ബാധ്യത)ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവൻ(ഉത്തരവാദി, അധികാരക്കാരൻ)

നല്ല മാർഗവും, ചീത്ത മാർഗവും യഥാവിധി വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വേദഗ്രന്ഥം എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കുമായി നാം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത്കൊണ്ട് സത്യം അറിയാതെ എനി ആരും വഴിപിഴച്ചുപോകേണ്ടതായി നേരിടുന്നില്ല. ഓരോരുത്തന്നും അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ഏത് മാർഗവും സ്വീകരിക്കാം. പക്ഷേ, അതിന്റെ ഗുണവും ദോഷവും അവനവൻ തന്നെ അനുഭവിക്കണം. നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ ഗ്രന്ഥം ജനങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചും വിവരിച്ചും കൊടുക്കൽ മാത്രമേ ചുമതലയുള്ളൂ. അതവർ അംഗീകരിക്കാത്തപക്ഷം, അതിന്റെ ബാധ്യതയാകട്ടെ, അവരതു അംഗീകരിച്ചേ തീരൂ എന്ന നിർബന്ധമാകട്ടെ, നബിﷺയുടെ മേൽ ഇല്ല എന്ന് സാരം. മരണാനന്തരമുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപാണല്ലോ അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധത്തിന് വിധേയമായ ഒരു പ്രധാന വിഷയം. അതിന്റെ സാധ്യതയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു.

വിഭാഗം - 5

ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَٱلَّتِى لَمْ تَمُتْ فِى مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ ٱلَّتِى قَضَىٰ عَلَيْهَا ٱلْمَوْتَ وَيُرْسِلُ ٱلْأُخْرَىٰٓ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ

﴾42﴿ (ജീവാത്മാക്കളുള്ള) ദേഹങ്ങളെ അവയുടെ മരണവേളയിൽ അല്ലാഹു പൂർണമായി (പിടിച്ച്)എടുക്കുന്നു: മരണപ്പെടാത്തവയെ അവയുടെ ഉറക്കിലും (പിടിച്ചെടുക്കുന്നു). എന്നിട്ട് യാതൊന്നിന്റെ മേൽ അവൻ മരണം വിധിച്ചുവോ അതിനെ അവൻ (വിട്ടയക്കാതെ) പിടിച്ചുവെക്കുന്നു: മറ്റേതിനെ ഒരു നിർണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യു

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

ന്നു. നിശ്ചയമായും, ചിന്തിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് അതിൽ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

﴾42﴿ اللَّهُ يَتَوَفَّى അല്ലാഹു പൂർണമായെടുക്കുന്നു (പിടിച്ചെടുക്കുന്നു) الْأَنفُسَ ആത്മാക്കളെ (ജീവാത്മാക്കളെ) ദേഹങ്ങളെ حِينَ مَوْتِهَا അവയുടെ മരണവേളയിൽ, മരിക്കുമ്പോൾ وَالَّتِي യാതൊന്നിനെയും لَمْ تَمُتْ മരണപ്പെടാത്ത فِي مَنَامِهَا അതിന്റെ ഉറക്കിൽ فَيُمْسِكُ എന്നിട്ടവൻ പിടിച്ചുവെക്കുന്നു الَّتِي യാതൊന്നിനെ قَضَىٰ عَلَيْهَا അതിന്റെ മേൽ അവൻ വിധിച്ചു الْمَوْتَ മരണം وَيُرْسِلُ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യും الْأُخْرَىٰ മറ്റേതിനെ إِلَىٰ أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ مُسَمًّى നിർണയിക്കപ്പെട്ട إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്, ചില ആളുകൾക്ക് يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന.

تَوَفَّى (തവഫ്ഫാ) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം പൂർത്തിയാക്കി എടുത്തു, തീർത്തു വാങ്ങി, നിറവേറ്റിയെടുത്തു എന്നൊക്കെയാണ്. ഒരാൾക്ക് കിട്ടുവാനുള്ള കടം മുഴുവൻ വസൂലാക്കിയാൽ تَوَفَّى الدَّيْن (അവൻ കടം മുഴുവൻ തീർത്തുവാങ്ങി) എന്ന് പറയപ്പെടും. ഒരാൾ മരണപ്പെട്ടാൽ ആയാളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ تُوُفِّيَ (തുവുഫ്ഫിയ) എന്ന കർമിണി പ്രയോഗ രൂപത്തി(مجهول)ലും പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു അയാളുടെ കാലം പൂർത്തിയാക്കി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ توفاه الله (തവഫ്ഫാഹുല്ലാഹു) എന്നും പറയപ്പെടും. ചുരുക്കത്തിൽ മരണപ്പെടുത്തി എന്നോ മരണപ്പെട്ടു എന്നോ അല്ല ആ വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. കർത്താവും കർമവും അനുസരിച്ച് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നത് മരണം മുഖേനയായിരിക്കുമെന്ന് മാത്രം. മരണവേളയിലും, ഉറങ്ങുന്ന അവസരത്തിലും അല്ലാഹു ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഈ ഒരേ ക്രിയ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നുതന്നെ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. സൂ: സജദഃ 11-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും നാം ഇതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില തൽപര കക്ഷികൾ ഈസാ (അ) മരണപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന തങ്ങളുടെ വാദത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഈ വാക്ക് (تَوَفَّى) ചൂഷണം ചെയ്യാറുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം നാം ഉണർത്തുന്നത്. نَفْس(നഫ്സ്) എന്ന വാക്കിന്റ പല അർത്ഥങ്ങൾ 6-ാം വചനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

ജീവനുള്ള ആളുകൾ മരണമടയുന്നതോടെ അവരുടെ ആത്മാക്കളെ അല്ലാഹു തീരെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. അവർ അതോടെ ഇങ്ങിനി മടങ്ങിവരാത്ത വിധം മറ്റൊരു ലോകത്തേക്ക് നീങ്ങുകയും ഈ ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മരണമടഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവരുടെ ആത്മാവും അല്ലാഹു സദാ പിടിച്ചെടുക്കാറുണ്ട്. അതെ, ഉറങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ. ഉറങ്ങുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ മരണമടയുന്നില്ലെങ്കിലും ഏതാണ്ട് മരണമടഞ്ഞവരെപ്പോലെ നിശ്ചേഷ്ടരാകുകയും, ഈ ബാഹ്യലോകബന്ധത്തിൽ നിന്നും കുറേ നേരത്തേക്ക് അകന്നുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. കുറേ കഴിയുമ്പോൾ വീണ്ടും അവർ ജീവചൈതന്യമുള്ളവരായിത്തീരുന്നു. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തനമത്രെ.

അൽപമൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക!

മരണപ്പെട്ടവരിൽ നിന്ന് എന്താണപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടത്? ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അത് അവനിൽ എവിടെയായിരുന്നു? അതെവിടെനിന്ന് വന്നതായിരുന്നു? ഇപ്പോൾ അതെ ങ്ങോട്ട് പോയി? ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവനും മരണപ്പെട്ടവനെപ്പോലെ നിശ്ശേഷ്ടനാണ്; ബോധരഹിതനുമാണ്. ഇതെങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു? അവന്റെ ജീവാത്മാവ്‌വേർപ്പെട്ടു പോയോ? അതിന് കാരണമെന്ത്? ഉണരുന്നത്‌വരെ അതെവിടെയായിരുന്നു ? തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നത് ആരാണ്? ശ്വാസോച്ഛ്വാസവും, ബോധപൂർവ്വമല്ലാത്ത ചില ചലനങ്ങളും ഉറങ്ങുന്നവരിൽ അവശേഷിക്കുവാൻ മാത്രം അവനിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന ജീവാംശം ഏതായിരിക്കും? അവൻ കണ്ണടച്ച് അൽപസമയത്തിനകം അതുവരെ അവനുണ്ടായിരുന്ന അറിവും, കഴിവും ബോധവുമെല്ലാം പെട്ടെന്ന് വിട്ടുമാറുന്നതെങ്ങിനെ ? ഉണരുന്ന അതേ നിമിഷത്തിൽ തന്നെ അവ വീണ്ടും സിദ്ധമാകത്തവണ്ണം അവ എവിടെയായിരുന്നു ഒളി ഞ്ഞിരുന്നത്? ഇതിനിടയിൽ അജ്ഞാതമായ ഒരു ലോകത്ത് - സ്വപ്നലോകത്ത്‌വെച്ച്- അതുവരെ ഊഹിക്കുകപോലും ചെയ്‌വാൻ കഴിയാത്ത പല അനുഭവങ്ങളും അവൻ അനുഭവിക്കുന്നു. പുറമെയുള്ളവർക്ക് അതൊന്നും അറിയാൻ കഴിയുന്നുമില്ല. ഉറങ്ങി ക്കിടക്കുന്നവന്റെ ആത്മാവിന്മാത്രം അനുഭവപ്പെടുന്ന ഒന്നല്ല സ്വപ്നമെന്നു തീർച്ചയാ ണ്. അവന്റെ ശരീരത്തിനും ചില ആസ്വാദനങ്ങൾ സ്വപ്നങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. എന്താ ണിതിന്റെയെല്ലാം രഹസ്യം? ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവൻ ചിലപ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുക യോ, എഴുന്നേറ്റ് വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നാം കാണുന്നു. ഉണർന്ന ശേഷം അതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നുമില്ല. അവന്റെ ഇച്ഛക്കോ ഉദ്ദേശ്യത്തിനോ അതിൽ പങ്കു മില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഓരോന്നിനെസംബന്ധിച്ചും ചിന്തിച്ചു നോക്കുക! നിശ്ചയമായും അതിലെല്ലാം ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് പല പാഠങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. (إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) ഇതെല്ലാം ഒരു വ്യവസ്ഥപ്രകാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരി ക്കുന്ന കർത്താവിന് മരണപ്പെട്ടവരെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുവാനും കഴിയുമെന്ന് മനസ്സി ലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ബുദ്ധി എത്രമാത്രം ശോചനീയം?!

ബുഖാരി-മുസ്‌ലിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നബിവചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാര മാകുന്നു: 'നിങ്ങളൊരാൾ വിരിപ്പിലേക്ക് - ഉറങ്ങുവാൻ - ചെല്ലുമ്പോൾ തന്റെ വസ്ത്ര ത്തിന്റെ തലപ്പുകൊണ്ട് അതൊന്നു തട്ടിക്കുടഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ, കാരണം അവൻ അത് വിട്ടുപോന്നതിനുശേഷം അതിൽ വല്ലതും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നവന് അറിയുകയില്ല ല്ലോ. പിന്നീട് അവൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ:

بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ ارْفَعُهُ اِنْ امسكتَ نَفسِي فارْحَمْهَا وَاِنْ ارْسَلْتَهَا فاحفظها بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

(എന്റെ റബ്ബേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ എന്റെ പാർശ്വം -ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗം-ഞാൻ ഇതാ വെക്കുന്നു. നിന്നെക്കൊണ്ടുതന്നെ ഞാനതിനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യും. എന്റെ ആത്മാ വിനെ നീ പിടിച്ചുവെക്കുന്ന പക്ഷം, അതിന് കരുണ ചെയ്യേണമേ ! നീ അതിനെ വിട്ടു തരുന്ന പക്ഷം നിന്റെ സദ്‌വൃത്തരായ അടിയാന്മാരെ നീ കാത്ത് സൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രകാരം നീ അതിനെ കാത്ത്സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!)

أَمِ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِ ٱللَّهِ شُفَعَآءَ ۚ قُلْ أَوَلَوْ كَانُواْ لَا يَمْلِكُونَ شَيْـًٔا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

《43》 അതല്ല, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, വല്ല ശുപാർശക്കാരെയും അവർ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവോ?! പറയുക : അവർ [ആ ശുപാർശക്കാർ] യാതൊന്നും അധീനമാക്കുന്നുമില്ല, (ബുദ്ധികൊണ്ട്) മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല, എന്നിരുന്നാൽപോലുമോ?! [എന്നാലും അവരെ ശുപാർശക്കാരായി സ്വീകരിക്കുകയോ?!]

قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا ۖ لَّهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾

《44》 പറയുക: അല്ലാഹുവിനാണ് ശുപാർശ മുഴുവനും. [അവന്റെ ഹിതമനുസരിച്ചേ അത് നടക്കൂ.] ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യം അവന്നാകുന്നു. പിന്നീട് അവനിലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

《43》 أَمِ അതല്ല, അഥവാ اتَّخَذُوا അവർ ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നുവോ مِن دُونِ اللهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ شُفَعَاءَ ചില ശുപാർശക്കാരെ قُلْ നീ പറയുക أَوَلَوْ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാൽ പോലുമോ لَا يَمْلِكُونَ അവർ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ല (പ്രാപ്തമാകുന്നില്ല) شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും وَلَا يَعْقِلُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല, മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല. 《44》 قُلْ നീ പറയുക لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് الشَّفَاعَةُ ശുപാർശ جَمِيعًا മുഴുവനും لَهُ അവന്നാണ് مُلْكُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ രാജത്വം, ആധിപത്യം وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും ثُمَّ إِلَيْهِ പിന്നെ അവങ്കലേക്ക് تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു.

വിഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ പറയുന്നതിനെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. യാതൊരുവിധ കഴിവോ, ബുദ്ധിയോ, ബോധമോ ഇല്ലാത്ത അവയുടെ ശുപാർശ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിലുള്ള വിഡ്ഢിത്തവും, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഇഷ്ടംപോലെ ശുപാർശ സമർപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലെന്ന വസ്തുതയുമാണ് അവ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവർക്ക് പോലും മുൻകൂട്ടി അനുമതി ലഭിക്കാതെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ സാധ്യമല്ല. مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ (അവന്റെ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ അവന്റെ അടുക്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നവർ ആരുണ്ട് ?! (2:255) وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى (അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു കൊടുത്തവർക്കല്ലാതെ അവർ ശുപാർശ ചെയ്കയുമില്ല (21:28)

وَإِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَحْدَهُ ٱشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ

《45》 അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പര

ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ ٱلَّذِينَ مِن دُونِهِۦٓ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾

ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അറച്ചു ചുളുങ്ങുന്നതാണ്. അവനു പുറമെയുള്ളവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോഴതാ അവർ, സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു !

﴾45﴿ وَإِذَاذُكِرَ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പറയപ്പെട്ടാൽ اللَّهُ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് وَحْدَهُ അവൻ മാത്രമായി اشْمَأَزَّتْ അറക്കും, ചുളുങ്ങും (ഇറുകും) قُلُوبُ ഹൃദയങ്ങൾ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ وَإِذَاذُكِرَ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ الَّذِينَ مِن دُونِهِ അവന് പുറമെയുള്ളവരെപ്പറ്റി إِذَاهُمْ അപ്പോഴതാ അവർ يَسْتَبْشِرُونَ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, സന്തുഷ്ടരാകുന്നു.

മുശ്‌രിക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വം നിഷേധിക്കുന്നവരല്ലെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം വല്ലതും പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ – അതിൽ തങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾക്ക് സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്ന കാരണത്താൽ–അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അറപ്പും വെറുപ്പും പ്രകടമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ച് തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുടെ പേരും കൂടി കൂട്ടിചേർത്ത് പറയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരു പറയാതെ അവയുടെ പേരുകൾ മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുകയോ ആണെങ്കിൽ അവർ സന്തുഷ്ടരുമായിരിക്കും. മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽതന്നെ, ശിർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ള ചിലരിലും ഈ സ്വഭാവം കാണാറുണ്ടെന്ന് വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപകൊണ്ട് അല്ലാഹു സുഖപ്പെടുത്തട്ടെ; അല്ലാഹുവേകാക്കണേ എന്നൊക്കെ പറയുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ നേർച്ചക്കാരുടെയോ, ചില ശൈഖൻമാരുടെയോ പേരുകൾ കൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതും, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പേർ പറയാതിരിക്കുന്നതുമായിരിക്കും അവർക്ക് ഇഷ്ടം ! ഈ വചനമോ, അല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത വചനമോ പോലെയുള്ള ഒരു ആയത്തെങ്കിലും ഇവർ നിഷ്പക്ഷമായി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ഈ അപരാധത്തിന്റെ ഭയങ്കരത ഇവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു.

قُلِ ٱللَّهُمَّ فَاطِرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ عَٰلِمَ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِى مَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ (നബിയേ) പറയുക: അല്ലാഹുവേ, ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും (മാതൃകയില്ലാതെ) സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനേ, അദൃശ്യത്തെയും ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനേ! നിന്റെ അടിയാൻമാർക്കിടയിൽ, അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നീ തന്നെ വിധി കല്പിക്കുന്നതാണ്.

﴾46﴿ قُلِ നീ പറയുക اللَّهُمَّ അല്ലാഹുവേ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവേ, സ്രഷ്ടാവായ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും عَالِمَ الْغَيْبِ അദൃശ്യം അറിയുന്നവനേ, അറിയുന്നവനായ وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യവും (പ്രത്യക്ഷമായതും) أَنتَ تَحْكُمُ നീ (തന്നെ) വിധി കൽപിക്കുന്നതാണ് بَيْنَ عِبَادِكَ നിന്റെ അടിയാന്മാർക്കിടയിൽ فِي مَا യാതൊന്നിൽ كَانُوا فِيهِ അതിൽ അവരായിരുന്നു يَخْتَلِفُونَ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും

അതിമഹത്തായ ഒരു പ്രാർത്ഥനാ കീർത്തനം! നബി തിരുമേനി ﷺ ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും മന:ശാന്തിയും, അവിശ്വാസികൾക്ക് താക്കീതും അടങ്ങുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനാ വാക്യങ്ങൾ അല്ലാഹു നബി ﷺ ക്കും പഠിപ്പിക്കുന്നു. നബി ﷺ യാകട്ടെ, അത് അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നാമും അതിനെ പിൻപറ്റേണ്ടതുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. രാത്രി സുന്നത്ത് നമസ്കാരം തുടങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ തിരുമേനി ﷺ ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ആഇശഃ (റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

اَللَّهُمَّ رَبَّ جِبرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَاسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالارْضِ عَالِمَ الغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ. اِهْدِنِى لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الحَقِّ بِاِذْنِكَ اَنَّكَ تَهْدِى مَن يَشَآءُ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمْ – مسلم وابوداود والبيهقي

(അല്ലാഹുവേ ! ജിബ്‌രീലിന്റെയും മീകാഈലിന്റെയും ഇസ്‌റാഫീലിന്റെയും രക്ഷിതാവേ ! ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടി കർത്താവേ ! അദൃശ്യവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനേ ! നിന്റെ അടിയാന്മാർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്കിടയിൽ നീ തന്നെ വിധി കൽപ്പിക്കുന്നു. ഭിന്നിപ്പിന് വിധേയമായിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് നിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം എനിക്ക് നീ മാർഗദർശനം നൽകേണമേ! നിശ്ചയമായും നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നീ നേരായ പാതയിലേക്ക് വഴി കാട്ടുന്നതാണ്. (മു: ദാ: ബ.) ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള വേറെയും ഹദീഥുകൾ കാണാം.

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مَا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُۥ مَعَهُۥ لَٱفْتَدَوْا۟ بِهِۦ مِن سُوٓءِ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا۟ يَحْتَسِبُونَ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ഭൂമിയിലുള്ളത് മുഴുവനും, അതോടുകൂടി അതിന്റെ അത്രയുംകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാലും, ഖിയാമത്ത്നാളിൽ, കടുത്ത ശിക്ഷനിമിത്തം അവരത്(മുഴുവനും) തെണ്ടം കൊടുത്തേക്കുന്നതാണ്. അവർ കണക്ക് കൂട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത (പലതും) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അവർക്ക് വെളിവാകുകയും ചെയ്യും.

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٨﴾

《48》 അവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിന്റെ തിൻമകളും അവർക്ക് വെളിപ്പെടും: അവർ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് പരിഹാസം കൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് അവരിൽ (വന്ന്)വലയം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

《47》 وَلَوْأَنَّ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് مَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളത് جَمِيعًا മുഴുവനും وَمِثْلَهُۥ അതിന്റെ അത്രയും مَعَهُۥ അതോടു കൂടി لَافْتَدَوْا بِهِۦ അവരത് തെണ്ടം കൊടുക്കുന്നതാണ് (അത് കൊടുത്തു മോചനം തേടും) مِن سُوٓءِ الْعَذَابِ ശിക്ഷയുടെ കെടുതി (കഠിന ശിക്ഷ) നിമിത്തം يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ وَبَدَا لَهُم അവർക്ക് വെളിവാകുക (വ്യക്തമാകുക)യും ചെയ്യും مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് مَا لَمْ يَكُونُوا۟ അവർ ആയിരുന്നില്ലാത്തത് يَحْتَسِبُونَ കണക്കാക്കുക, വിചാരിക്കും. 《48》 وَبَدَا لَهُمْ അവർക്ക് വെളിവാകുകയും ചെയ്യും سَيِّـَٔاتُ തിൻമകൾ (കെടുതികൾ) مَا كَسَبُوا۟ അവർ സമ്പാദിച്ച(പ്രവർത്തിച്ച)തിന്റെ وَحَاقَ بِهِم അവരിൽ(വന്നു) വലയം ചെയ്കയും ചെയ്യും مَا യാതൊന്ന് كَانُوا بِهِۦ അതിനെക്കുറിച്ച് അവരായിരുന്നു يَسْتَهْزِءُونَ പരിഹാസം കൊള്ളും.

അക്രമികൾക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലമായി പരലോകത്തുവെച്ച് കഠിന ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, അതിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്തുപോലും തെണ്ടം കൊടുത്തു രക്ഷനേടുവാൻ അവർ തയ്യാറായിരിക്കും. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത് ?! തങ്ങൾക്ക് ഊഹിക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലാത്ത കഠിനകഠോരങ്ങളായ ശിക്ഷകളായിരിക്കും അവിടെ അനുഭവപ്പെടുക. മുമ്പവർക്ക് അനുമാനിക്കുവാൻ പോലും കഴിയാതിരുന്ന പല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും അവർക്ക് വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ. മിക്ക മനുഷ്യരിലും കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പൊതു സ്വഭാവം അടുത്ത ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:

فَإِذَا مَسَّ ٱلْإِنسَـٰنَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَـٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَآ أُوتِيتُهُۥ عَلَىٰ عِلْمٍۭ ۚ بَلْ هِىَ فِتْنَةٌ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

《49》 എന്നാൽ, മനുഷ്യനെ വല്ല ഉപദ്രവവും സ്പർശിച്ചാൽ അവൻ നമ്മെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതാണ്. പിന്നീട് നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല അനുഗ്രഹവും നാം അവന് (ദാനമായി) അധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്താൽ അവൻ പറയും: നിശ്ചയമായും, ഇതെനിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (തക്കതായ) അറിവോടെത്തന്നെയാണ് എന്ന് ! പക്ഷേ, അതൊരു പരീക്ഷണമാകുന്നു. എങ്കിലും, അവ

രിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

﴾49﴿ فَإِذَا مَسَّ എന്നാൽ ബാധിച്ചാൽ, തൊട്ടാൽ, സ്പർശിച്ചാൽ الْإِنْسَانَ മനുഷ്യനെ ضُرٌّ വല്ല ഉപദ്രവവും دَعَانَا അവൻ നമ്മെ വിളിക്കും ثُمَّ പിന്നീട് إِذَا خَوَّلْنَاهُ അവന്ന് നാം അധീനമാക്കി (ദാനമായി)കൊടുത്താൽ نِعْمَةً مِنَّا നമ്മിൽ നിന്ന് വല്ല അനുഗ്രഹവും قَالَ അവൻ പറയും إِنَّمَا أُوتِيتُهُ നിശ്ചയമായും അതെനിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَلَىٰ عِلْمٍ അറിവോടെത്തന്നെ, അറിവുള്ളതിന്റെ പേരിൽ بَلْ هِيَ പക്ഷേ അത് فِتْنَةٌ ഒരു പരീക്ഷണമാണ് وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളുകളും لَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നില്ല.

عَلَىٰ عِلْمٍ (അറിവോടെത്തന്നെ) എന്ന വാക്കിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്. (1) എനിക്ക് വേണ്ടത്ര അറിവും സാമർത്ഥ്യവും ഉള്ളതാണ് ഇത് ലഭിക്കുവാൻ കാരണം എന്നും (2) അല്ലാഹുവിന് എന്റെ അർഹതയെക്കുറിച്ച് ശരിക്ക് അറിയുന്നതുകൊണ്ടാണിത് ലഭിച്ചത് എന്നും. തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ. ആപത്തും വിഷമവും വരുമ്പോൾ വിനയവും ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ അതെല്ലാം തങ്ങളുടെ യോഗ്യതകൊണ്ട് സിദ്ധിച്ചതാണെന്ന് അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് സാരം. ഇത് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടാണെന്ന് മാത്രമല്ല; ധിക്കാര ബുദ്ധിയും കൂടിയാണല്ലോ. ഇതിന്റെ അനന്തരഫലം അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

قَدْ قَالَهَا ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَكْسِبُونَ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ ഇത് [ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്ക്] പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരുന്നത് അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ ۚ وَٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ مِنْ هَٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا كَسَبُوا۟ وَمَا هُم بِمُعْجِزِينَ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ അങ്ങനെ, അവർ സമ്പാദിച്ചതിന്റെ തിൻമകൾ അവർക്ക് ബാധിച്ചു. (അതുപോലെ) ഇക്കൂട്ടരിൽ നിന്നും അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, തങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ തിൻമകൾ അവർക്കും അടുത്ത് ബാധിക്കുന്നതാകുന്നു;അവർ (അല്ലാഹുവിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി) അസാധ്യമാക്കുന്നവരല്ലതാനും

أَوَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ

﴾52﴿ അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, (ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്) കുടുസ്സാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

لَأٓيَـٰتٍ لِّقَوۡمٍ يُؤۡمِنُونَ ﴿٥٢﴾

വെന്ന്?! നിശ്ചയമായും അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

《50》 قَدۡ قَالَهَا അത് പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ مِن قَبۡلِهِمۡ അവ
രുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ള فَمَآ أَغۡنَىٰ എന്നിട്ട് പ്രയോജനപ്പെട്ടില്ല, ഐശ്വര്യമാക്കിയില്ല
عَنۡهُم അവർക്ക് مَّا كَانُوا يَكۡسِبُونَ അവർ സമ്പാദിച്ചു (പ്രവർത്തിച്ചു)കൊണ്ടിരുന്നത് 《51》
فَأَصَابَهُمۡ അങ്ങനെ അവർക്ക് ബാധിച്ചു سَيِّـَٔاتُ مَا യാതൊന്നിന്റെ കെടുതികൾ كَسَبُوا
അവർ സമ്പാദിച്ച, പ്രവർത്തിച്ച وَالَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം, ചെയ്തവരാകട്ടെ مِنۡ هَٰٓؤُلَآءِ ഇക്കൂ
ട്ടരിൽ നിന്ന് سَيُصِيبُهُمۡ ഉടനെ അവർക്ക് ബാധിക്കും سَيِّـَٔاتُ കെടുതി(തിന്മ)കൾ مَا كَسَبُوا
അവർ സമ്പാദിച്ചതിന്റെ وَمَا هُم അവരല്ലതാനും بِمُعۡجِزِينَ അസാധ്യമാക്കുന്നവർ 《52》
أَوَلَمۡ يَعۡلَمُوا അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ أَنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَبۡسُطُ വിശാലമാക്കു
ന്നു(എന്ന്) الرِّزۡقَ ഉപജീവനം, ആഹാരം لِمَن يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَيَقۡدِرُ
അവൻ കുടുസ്സാക്കുക(കണക്കാക്കുക)യും ചെയ്യും إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്
لَآيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ لِقَوۡمٍ ഒരു ജനതക്ക് يُؤۡمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന

ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയം സൂ: സബഉ് 39-ലും മറ്റും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. എനി കൂടുതൽ ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച പല താക്കീതുകളും, ആക്ഷേപങ്ങളുമായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ കുറെ ആയത്തുകളിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ. തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ആശ്വാസവും ആവേശവും നൽകുന്നു:

വിഭാഗം - 6

۞ قُلۡ يَـٰعِبَادِيَ ٱلَّذِينَ أَسۡرَفُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ لَا تَقۡنَطُواْ مِن رَّحۡمَةِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَغۡفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًاۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلۡغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

《53》 (നബിയേ, എന്റെ അടിയാന്മാരോട് ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചതായി)പറയുക: തങ്ങളുടെ (സ്വന്തം) ആത്മാക്കളോട് അതിര് കവിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള എന്റെ അടിയാന്മാരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടുപോകരുത്! നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പാപങ്ങളെ മുഴുവനും പൊറുക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ

《53》 قُلۡ നീ പറയുക يَا عِبَادِيَ എന്റെ അടിയാന്മാരേ الَّذِينَ أَسۡرَفُوا അതിരു കവിഞ്ഞ
വരായ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളോട് لَا تَقۡنَطُوا നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടരുത്, ആശ

മുറിയരുത് مِن رَّحۡمَةِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَغۡفِرُ ٱلذُّنُوبَ അവൻ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കും جَمِيعًا മുഴുവൻ إِنَّهُۥ هُوَ തീർച്ചയായും അവൻ തന്നെ ٱلۡغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ ٱلرَّحِيمُ കരുണാനിധി

അതിമഹത്തായ ഒരു സന്തോഷവാർത്ത! അത്യുദാരമായ ഒരു വാഗ്ദാനം! കുറ്റങ്ങളും പാപങ്ങളും വഴി അവനവനുതന്നെ നാശം വരുത്തിവെക്കുന്ന ആളുകളിൽ അത് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്‌വാൻ പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു നബി തിരുമേനിയോട് കൽപിക്കുകയാണ്. അതിലെ ഓരോ വാക്കും ഒന്ന് പരിശോധിച്ചുനോക്കുക!

يَا عِبَادِيَ (എന്റെ അടിയാന്മാരേ) എന്ന കാരുണ്യത്തിന്റെ സംജ്ഞ നൽകിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അവരെ വിളിക്കുന്നത്. ഏതു മഹാ പാപിക്കും ആശ്വാസം നൽകുന്നതും അകം നിറഞ്ഞ ആവേശത്തോടുകൂടി സ്വയം പശ്ചാത്തപിച്ചു പിൻമടങ്ങുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു മുഖവുരയോടുകൂടിയാണ് അവരെ അത് കേൾപിക്കുന്നതും. അതെ, لا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിരാശപ്പെട്ടുപോകരുത്) എന്ന്!. തുടർന്നുകൊണ്ട് അവരെ അറിയിക്കുന്നതോ?! നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുക്കുന്നതാണ്. (إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതിൽ യാതൊരു പിശുക്കും അവന്നില്ല. അത്രയുമല്ല, അതവന് വളരെ ഇഷ്ടവും കൂടിയാണ്. അവന്റെ അടിയാന്മാർക്ക് പാപമോചനം നൽകുവാനും, കരുണ ചെയ്‌വാനും അവനല്ലാതെ മറ്റാരാണുള്ളത്?! ആരും ഇല്ല. إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും) എത്ര മഹത്തായ സന്തോഷവാർത്ത!

ഒരു ആയത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: എന്റെ കാരുണ്യം എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കയാണ്. (وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ – الاعراف :١٥٦) അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ കാരുണ്യത്തിന്റെ നൂറിൽ ഒരംശം മാത്രമേ ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് അവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂവെന്നും, ആ ഒരംശം നിമിത്തമാണ് ഈ ഭൂമുഖത്തുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം പരസ്പരം കാണിക്കുന്ന ദയയെന്നും ബാക്കി തൊണ്ണൂറ്റി ഒമ്പതു ഭാഗവും ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമെന്നും നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥ് ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിലും ദയവിലും നിരാശപ്പെടുവാൻ ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അത് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റായ ധാരണകളിൽ നിന്ന് ഉളവാകുന്നതും, സ്വന്തം ഭാവിയെ അപകടത്തിലാക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇബ്റാഹീം നബി (അ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: وَمَن يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ – الحجر : ٥٦ (ആരാണ് തന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിരാശപ്പെടുക-വഴിപിഴച്ചവരല്ലാതെ?!) യഅ്ക്വൂബ് നബി (അ) പറഞ്ഞു: إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ – يوسف : ٨٧ (അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് അവിശ്വാസികളല്ലാതെ ആശ മുറിയുന്നതല്ല) അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി നബി ﷺ ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: انا عند ظن عبدي بي - متفق (എന്റെ അടിയാൻ എന്നെപ്പറ്റി ധരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും ഞാൻ. (ബു; മു.)

അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിരാശപ്പെടുവാൻ പാടില്ലെന്നും, എല്ലാ പാപങ്ങളും അവൻ പൊറുക്കുമെന്നും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തനും ഇഷ്ടംപോലെ പാപം ചെയ്യാമെന്നോ, ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നോ അതിനർത്ഥമില്ല. അത് കേവലം മൗഢ്യവും ധിക്കാരവുമത്രെ. എന്തുതന്നെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ഒരാൾ ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവന് നിരാശക്ക് അവകാശമില്ല. അവൻ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അതെല്ലാം വിട്ടുകൊടുത്തു മാപ്പ് നൽകും എന്നത്രെ ആ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. മാത്രമല്ല, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു വൈമനസ്യമോ പിശുക്കോ ഇല്ല; അതവന് വളരെ ഇഷ്ടവും കൂടിയാണ്താനും. മനുഷ്യൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ ആധിക്യത്തെ ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ നബിﷺ ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ഒരാളുടെ വാഹനമായ ഒട്ടകം ഒരു മരുഭൂമിയിൽവെച്ച് വിറളിയെടുത്തു ഓടിപ്പോയി. അവന്റെ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളെല്ലാം അതിന്റെ പുറത്തായിരുന്നു. അവൻ നിരാശയോടും ക്ഷീണത്തോടുംകൂടി ഒരു മരത്തണലിൽ അഭയം തേടി. (ഒട്ടകത്തെ കണ്ടുകിട്ടാത്തപക്ഷം അവന്റെ ഭാവി അപകടത്തിലാണല്ലോ) അങ്ങനെയിരിക്കെ, പെട്ടെന്ന് ആ കാണാതായ വാഹനം അതിന്റെ പുറത്തുള്ള സാധനങ്ങളോടുകൂടി മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും തന്റെ ഹിതത്തിന് വഴങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആ വാഹനക്കാരൻ സന്തോഷാധിക്യം നിമിത്തം മതിമറന്നു അബദ്ധത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപോയി: അല്ലാഹുവേ, നീ എന്റെ അടിമയാണ്, ഞാൻ നിന്റെ രക്ഷിതാവും. ഈ മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ സന്തോഷമായിരിക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള സന്തോഷം'. (كما في مسلم) ഏതൊരു പാപത്തിൽനിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നത് മരണം വന്നെത്തുന്നതിന് മുമ്പായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മരണവേളയിലെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ല, അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٍ فَأُوْلَـٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيماً حَكِيماً ٥ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الآنَ وَلاَ الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُوْلَـٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا – النساء: ١٧، ١٨

(സാരം : വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് ഉടനെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് മാത്രമേ തൗബഃ (പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ)അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ബാധ്യതയുള്ളൂ. അക്കൂട്ടരിൽ അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു. മരണം ആസന്നമാകുന്നതുവരെ തിൻമകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ട് അന്നേരം, ഞാനിപ്പോൾ ഖേദിച്ചു മടങ്ങി എന്ന് പറയുന്നവർക്കും, അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ട് മരണമടയുന്നവർക്കും അല്ല തൗബഃയുള്ളത്. അക്കൂട്ടർക്ക് നാം വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു (സൂ: നിസാഉ് 17, 18)

സൂ: നിസാഇലെ ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത മൂന്നാമതൊരു തരക്കാരുടെ കാര്യം അവശേഷിക്കുന്നതായി കാണാം. അതായത്, വിഡ്ഢിത്തത്തിലല്ലാതെ ദേഹേച്ഛകൾക്കും മറ്റും വശംവദരായിക്കൊണ്ടും, കൽപിച്ചുകൂട്ടിയും-അക്രമങ്ങളും പാപ

ങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അവയെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചുമടങ്ങാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ സ്വന്തം ആത്മാക്കളോട് അതിരു കവിഞ്ഞവർ (الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടരുതെന്നും, എല്ലാ പാപങ്ങളും അല്ലാഹു പൊറുക്കുമെന്നും പറയുന്നതും, സൂ: നിസാഇലെ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട രണ്ട് തരക്കാരിലും - പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ ഒരു ബാധ്യതയായി അല്ലാഹു ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളവരിലും, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു തീർത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരിലും-ഇവർ ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, പാപങ്ങളുടെ പെരുപ്പമോ കാഠിന്യമോ നിമിത്തം ആരും നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. വന്നുപോയതിനെപ്പറ്റി പാപമോചനം തേടി ഖേദിച്ചു മടങ്ങുന്ന പക്ഷം നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കും എന്ന് താൽപര്യം.

'നിങ്ങൾ ആകാശഭൂമികൾ നിറക്കുമാറ് തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്താലും, പിന്നീട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടിയാൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരും' (لو اخطاتم حتي تملأ خطايا كم ما بين السماء والارض ثم استغفرتم الله لغفر لكم الخ - احمد) എന്നതുപോലെയുള്ള നബിവചനങ്ങളും ഇതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. എന്നാൽ, എല്ലാ പശ്ചാത്താപവും മരണം ആസന്നമാകുന്നതിന് മുമ്പായിരുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അത് സ്വീകാര്യമാവുകയുള്ളൂ. അതിന് മുമ്പായി ഖേദിച്ചു മടങ്ങാത്ത പാപങ്ങളെ അവന്റെ ദയവുകൊണ്ടുമാത്രം പൊറുത്തുകൊടുത്തെങ്കിൽ ഭാഗ്യമെന്നല്ലാതെ, മറ്റൊരു പ്രതീക്ഷക്കും അവകാശമില്ലതന്നെ. കുഫ്ർ, ശിർക്ക് (അവിശ്വാസം, ബഹുദൈവവിശ്വാസം) എന്നീ പാപങ്ങളാകട്ടെ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുക വഴി മരണത്തിന് മുമ്പ് ബോധാവസ്ഥയിൽ തന്നെ അതിൽ നിന്ന് വിരമിക്കാത്ത പക്ഷം അവ അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുക്കുന്നതല്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയല്ലാത്ത സൽക്കർമങ്ങളെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്. സൂ: നിസാഉ് 116-ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് കാണുക :

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

– النساء : 116

(നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവനോട് പങ്ക്ചേർക്കപ്പെടുന്നത് പൊറുക്കുകയില്ല. അതല്ലാത്തത് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുത്തേക്കും. അല്ലാഹുവിനോട് ആർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നുവോ അവൻ തീർച്ചയായും വിദൂരമായ വഴിപിഴവ് പിഴച്ചുപോയി) അല്ലാഹു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുകയും, അവന്റെ വിശാലമായ കാരുണ്യം സിദ്ധിക്കുന്ന ഭാഗ്യവാൻമാരിൽ നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

وَأَنِيبُوٓا۟ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا۟ لَهُۥ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ ٱلْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٥٤﴾

54 നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് നിങ്ങൾ (വിനയപ്പെട്ട്) മടങ്ങുകയും,അവനു കീഴൊതുങ്ങുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ വരുന്നതിനു മുമ്പായി .(അത് വന്നാൽ) പിന്നെ, നിങ്ങൾക്ക് സഹായം ലഭിക്കുകയില്ല.

وَٱتَّبِعُوٓاْ أَحۡسَنَ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُم مِّن رَّبِّكُم مِّن قَبۡلِ أَن يَأۡتِيَكُمُ ٱلۡعَذَابُ بَغۡتَةٗ وَأَنتُمۡ لَا تَشۡعُرُونَ ﴿٥٥﴾

《55》 നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തിൽ നല്ലതിനെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റു കയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾ അറി യാത്ത നിലയിൽ പെട്ടെന്ന് ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുന്നതിന് മുമ്പാ യി.

《54》 وَأَنِيبُوا നിങ്ങൾ മടങ്ങുക(വിനയപ്പെടുക, ഭക്തിപ്പെടുക)യും ചെയ്യുവിൻ إِلَىٰ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് وَأَسْلِمُوا നിങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങുക (അനു സരണം കാണിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ لَهُ അവന്ന്, അവനിലേക്ക് مِن قَبْلِ മുമ്പായി أَن يَأْتِيَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വരുന്നതിന് الْعَذَابُ ശിക്ഷ ثُمَّ പിന്നെ لَا تُنصَرُونَ നിങ്ങൾ സഹാ യിക്കപ്പെടുകയില്ല. 《55》 وَاتَّبِعُوا നിങ്ങൾക്ക് പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ أَحْسَنَ مَا യാതൊ ന്നിൽ നല്ലതിനെ أُنزِلَ إِلَيْكُم നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട مِّن رَّبِّكُم നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാ വിങ്കൽ നിന്ന് مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വരുന്നതിന് മുമ്പ് الْعَذَابُ ശിക്ഷ بَغْتَةً പെട്ടെ ന്ന്, യാദൃശ്ചികമായി وَأَنتُمْ നിങ്ങൾ لَا تَشْعُرُونَ അറിയാത്ത നിലയിൽ

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് കാരുണ്യവും പാപമോചനവും ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധി കൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നു :

1) മാനസാന്തരപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, ഭയഭക്തിയോടുകൂടിയും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങുക

2) അവന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് അവന് കീഴ്പ്പെട്ടു ജീവിക്കുക

3) അവന്റെ ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു അതനുസരിച്ച് വർത്തിച്ചു പോരുക, ഇവയാണത്.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം നല്ലതുതന്നെയായിരിക്കുമെന്നതിൽ സംശയ മില്ല. എങ്കിലും വ്യക്തിയുടെയോ, പരിതഃസ്ഥിതിയോടെയോ, സന്ദർഭത്തിന്റെയോ വ്യത്യാ സമനുസരിച്ച് ചിലപ്പോൾ അവയിൽ ചിലത് നന്മയിൽ ഏറ്റക്കുറവും വ്യത്യാസവും ഉള്ള തായെന്നു വരാം. രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം അവയിൽ കൂടുതൽ ഗുണകരമായത് എപ്രകാരമായിരിക്കുമോ അപ്രകാരം ചെയ്യുക. കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മവും സംശയരഹിതവുമായിട്ടുള്ളതേതോ അത് സ്വീകരിക്കുക, എന്നി ങ്ങിനെ സ്വന്തം ഗുണവും പൊതു നന്മയും ഗൗനിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമ ങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പിൻപറ്റുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم (നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

أَن تَقُولَ نَفْسٌ يَـٰحَسْرَتَىٰ عَلَىٰ مَا فَرَّطتُ فِى جَنۢبِ ٱللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ ٱلسَّـٰخِرِينَ ﴿٥٦﴾

《56》 വല്ല ആളും പറഞ്ഞേക്കുമെന്നതിനാൽ (അഥവാ പറയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി) ഹാ! അല്ലാഹുവിന്റെ പക്ഷത്ത് (ചെയ്യേണ്ടുന്ന കടമയിൽ) ഞാൻ വീഴ്ചവരുത്തിയതിൽ എന്റെ സങ്കടമേ ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ കളിയാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിപ്പോയല്ലോ!

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ ٱللَّهَ هَدَىٰنِى لَكُنتُ مِنَ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٥٧﴾

《57》 അല്ലെങ്കിൽ (ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞേക്കുമെന്നതിനാൽ : (ഹാ!) അല്ലാഹു എന്നെ സൻമാർഗത്തിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരിൽ പെട്ടവനാകുമായിരുന്നുവല്ലോ!

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى ٱلْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِى كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

《58》 അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ കാണുന്ന സമയത്ത് (ഇങ്ങിനെ)പറഞ്ഞേക്കുമെന്നതിനാൽ: എനിക്ക് ഒരു (ഒറ്റ)മടക്കം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ ! എന്നാൽ, ഞാൻ സുകൃതവാന്മാരിൽ പെട്ടവനാകുമായിരുന്നുവല്ലോ!

《56》 أَنْ تَقُولَ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാൽ (പറയാതിരിക്കുവാൻ) نَفْسٌ വല്ല ആത്മാവും (ഓരോ ആളും, ദേഹം) يَا حَسْرَتَى എന്റെ സങ്കടമേ (കഷ്ടമേ) عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ ഞാൻ വീഴ്ച വരുത്തിയതിൽ فِي جَنْبِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്ഷത്ത് (കാര്യത്തിൽ) وَإِنْ كُنْتُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നു لَمِنَ السَّاخِرِينَ കളിയാക്കുന്ന (പരിഹസിക്കുന്ന)വരിൽപെട്ട(വൻ) 《57》 أَوْ تَقُولَ അല്ലെങ്കിൽ അത് പറയുന്നതിനാൽ لَوْ أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു ആയിരുന്നെങ്കിൽ هَدَانِي എന്നെ സന്മാർഗത്തിലാക്കി(യിരുന്നുവെങ്കിൽ) لَكُنْتُ ഞാൻ ആകുമായിരുന്നു مِنَ الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവരിൽപെട്ട(വൻ) 《58》 أَوْ تَقُولَ അല്ലെങ്കിൽ അത് പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാൽ حِينَ تَرَى അത് കാണുമ്പോൾ الْعَذَابَ ശിക്ഷ لَوْ أَنَّ لِي എനിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ كَرَّةً ഒരു മടക്കം, ചാട്ടം, ഓട്ടം فَأَكُونَ എന്നാൽ ഞാനാകുമായിരുന്നു مِنَ الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാരിൽ.

അവസരം പാഴാകുന്നതിനുമുമ്പ് - അഥവാ മരണത്തിന് മുമ്പ് - ഖേദിച്ചു മടങ്ങാത്ത പക്ഷം അവസാനം ഇങ്ങിനെയെല്ലാം വിലപിക്കേണ്ടതായി വരും ; ആ വിലാപം കൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല. അതിന് ഇടം വരുത്താതിരിക്കുവാനാണ് ഇത്രയും ബലമായി താക്കീത് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് സാരം. കുറ്റവാളികൾ പറയുന്ന മൂന്ന് വിലാപ

വാക്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചത്. ഒന്നാമത്തേത്, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നതിൽ തങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കടവും, മൂന്നാമത്തേത് തങ്ങളെ ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു പ്രാവശ്യംകൂടി മടക്കിക്കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന വ്യാമോഹവുമാണ്. രണ്ടാമത്തെ വാക്യമാകട്ടെ, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള മാർഗദർശനം ലഭിക്കാത്തത് കൊണ്ടാണ് തങ്ങൾക്ക് ഈ ദുരവസ്ഥ വന്നെത്തുവാൻ കാരണമെന്ന ഒരു ആരോപണമാകുന്നു : എല്ലാറ്റിനും - പ്രത്യേകിച്ച് രണ്ടാമത്തേതിനും - അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നുള്ള മറുപടി ഇതാണ്:

بَلَىٰ قَدْ جَآءَتْكَ ءَايَٰتِى فَكَذَّبْتَ بِهَا وَٱسْتَكْبَرْتَ وَكُنتَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٥٩﴾

《59》 ഇല്ലാതെ! തീർച്ചയായും എന്റെ ആയത്തുകൾ [സന്ദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും] നിനക്ക് വരികയുണ്ടായി; എന്നിട്ട് നീ അവയെ വ്യാജമാക്കുകയും, നീ അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു; നീ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനുമായിരുന്നു (ഇതാണ് കാരണം).

وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ تَرَى ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ ۚ أَلَيْسَ فِى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٠﴾

《60》 ഖിയാമത്ത് നാളിലാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരെ, അവരുടെ മുഖങ്ങൾ കറുത്തിരുണ്ടതായി നിനക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. അഹംഭാവികൾക്ക് ജഹന്നമിൽ [നരകത്തിൽ] പാർപ്പിടമില്ലയോ?!

وَيُنَجِّى ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ ٱلسُّوٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

《61》 സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരെ, അവരുടെ സൗഭാഗ്യം നിമിത്തം അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. അവരെ തിന്മ സ്പർശിക്കുകയില്ല; അവർ വ്യസനപ്പെടുകയുമില്ല.

《59》 بَلَىٰ ഇല്ലാതെ (ഉണ്ട്) قَدْ جَآءَتْكَ നിനക്ക് വരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് ءَايَٰتِى എന്റെ ആയത്തുകൾ فَكَذَّبْتَ بِهَا എന്നിട്ട് നീ അതിനെ വ്യാജമാക്കി وَٱسْتَكْبَرْتَ നീ അഹംഭാവം (ഗർവ്വ്)നടിക്കുകയും ചെയ്തു وَكُنتَ നീ ആകുകയും ചെയ്തു, ആയിരുന്നു താനും مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളിൽ 《60》 وَيَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ഖിയാമത്ത് നാളിലോ تَرَى നിനക്കുകാണാം, നീ കാണും ٱلَّذِينَ كَذَبُوا۟ വ്യാജം(കളവ്) പറഞ്ഞവരെ عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാ

ഹുവിന്റെമേല്‍ وُجُوهُهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങള്‍ مُسْوَدَّةٌ കറുത്തിരുണ്ടവയായിരിക്കും أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമില്‍ ഇല്ലേ مَثْوًى പാര്‍പ്പിടം, താമസസ്ഥലം لِلْمُتَكَبِّرِينَ അഹംഭാവികള്‍ക്ക് ﴾61﴿ وَيُنَجِّي اللَّهُ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തും الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷിച്ചവരെ بِمَفَازَتِهِمْ അവരുടെ ഭാഗ്യം(വിജയം)കൊണ്ട് لَا يَمَسُّهُمُ അവരെ സ്പര്‍ശിക്കയില്ല السُّوءُ തിന്മ, കെടുതല്‍ وَلَا هُمْ അവരില്ലതാനും يَحْزَنُونَ വ്യസനപ്പെടും.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (റ) പറഞ്ഞതായി മുസ്‌ലിം (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:'ഹൃദയത്തില്‍ ഒരു അണു അളവ് അഹംഭാവമുള്ളവന്‍ സ്വര്‍ഗത്തില്‍ പ്രവേശിക്കയില്ല. എന്ന് നബിപറയുകയുണ്ടായി. അപ്പോള്‍ ഒരാള്‍ ചോദിച്ചു: ഒരു മനുഷ്യന്‍ അവന്റെ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെരുപ്പ് നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു (ഇത് അഹംഭാവമാകുമോ?) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സുന്ദരനാണ്. അവന്‍ സൗന്ദര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവമെന്നത് യാഥാര്‍ത്ഥ്യത്തോട് ധിക്കാരവും, ജനങ്ങളോട് അവഗണനയും കാണിക്കലാണ്'. (إن الله جميل يحب الجمال الكبر بطر الحق وغمط الناس) മറ്റൊരു നബി വചനത്തില്‍ ഇപ്രകാരം കാണാം. 'അഹങ്കാരമായി തുണി (നിലത്ത്) ഇഴച്ചു നടക്കുന്നവനിലേക്ക് (അല്ലാഹു കോപം നിമിത്തം) നോക്കുകയില്ല' (ബു. മു.)

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾

﴾62﴿ അല്ലാഹു എല്ലാ വസ്തുവിന്റെ [എല്ലാറ്റിന്റെ]യും സ്രഷ്ടാവാകുന്നു: അവന്‍ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെ [എല്ലാറ്റിന്റെ] മേലും കൈകാര്യം നടത്തുന്നവനുമാകുന്നു.

﴾62﴿ اللَّهُ അല്ലാഹു خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെ, (എല്ലാറ്റിന്റെ)യും സ്രഷ്ടാവാണ് وَهُوَ അവന്‍ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവി(എല്ലാറ്റി)ന്റെ മേലും وَكِيلٌ കൈകാര്യം നടത്തുന്നവനാണ് (അധികാരക്കാരനാണ്)

شَيْءٍ (ശൈഉ്) എന്ന വാക്കിന് സാധാരണമായി വസ്തു അല്ലെങ്കില്‍ കാര്യം എന്നൊക്കെയാണ് മലയാളത്തില്‍ വിവര്‍ത്തനം നല്‍കപ്പെടാറുള്ളത്. ഇതൊന്നും വാസ്തവത്തില്‍ അതിന്റെ ശരിയായ അര്‍ത്ഥം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ അര്‍ത്ഥം ശരിക്കും സ്ഫുരിക്കുന്ന ഒറ്റവാക്ക് മലയാളത്തില്‍ കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഏതൊന്നിനെ, അറിയുവാനും, അതിനെക്കുറിച്ച് വര്‍ത്തമാനം പറയപ്പെടുവാനും സാധിക്കുമോ (ما يصح ان يعلم و يخبر عنه) അങ്ങിനെയുള്ളത് എന്നാണ് ആ വാക്കി(شَيْءٍ) ന് ഭാഷാ നിഘണ്ടുക്കള്‍ അര്‍ത്ഥം കൊടുക്കുന്നത്. ചുരുക്കത്തില്‍, എല്ലാ പദാര്‍ത്ഥത്തിനും, ഓരോ സംഗതിക്കും-അഥവാ ഓരോ സാധനത്തിനും കാര്യത്തിനുമെല്ലാംതന്നെ - ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പദമാണത്. كُلِّ شَيْءٍ (എല്ലാ വസ്തുവും) എന്ന് പറയുമ്പോള്‍, അതില്‍ അടങ്ങാത്ത - ചെറുതോ വലുതോ ആയ - ഒരു വസ്തുവും ബാക്കി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല. وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിനും കഴിവുള്ളവനാണ്)

(അവൻ എല്ലാറ്റിനെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാണ്) എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വാക്യങ്ങളെല്ലാം ഇതനുസരിച്ചാണ്താനും. ഇതേ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അല്ലാഹു എല്ലാറ്റിന്റെയും സ്രഷ്ടാവാണെന്നും അവൻ എല്ലാറ്റിന്റെയും കൈകാര്യക്കാരനാണെന്നും ഈ ആയത്തിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിലും, കഴിവിലുമെന്നപോലെത്തന്നെ, അവന്റെ സൃഷ്ടിയിലും കൈകാര്യ നടത്തിപ്പിലും ഉൾപ്പെടാത്തതായി ഒരു വസ്തുവോ, ഒരു കാര്യമോ അവശേഷിക്കുന്നില്ല എന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു *(*)*

لَّهُۥ مَقَالِيدُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ﴿٦٣﴾

《63》 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും ഖജനാക്കൾ (അഥവാ താക്കോലുകൾ) അവന്റേതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ [ലക്ഷ്യങ്ങളിലും, വചനങ്ങളിലും] അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ.

വിഭാഗം - 7

قُلْ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَأْمُرُوٓنِّىٓ أَعْبُدُ أَيُّهَا ٱلْجَـٰهِلُونَ ﴿٦٤﴾

《64》 (നബിയേ) പറയുക: എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയാണോ ഞാനാരാധിക്കണമെന്ന് നിങ്ങളെന്നോട് കല്പിക്കുന്നത്, ഹേ, (അറിവില്ലാത്ത) വിഡ്ഢികളേ?!

《63》 لَهُ അവന്നാണ്, അവന്റേതാണ് مَقَالِيدُالسَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ ഖജനാക്കൾ, താക്കോലുകൾ (ഭരണകാര്യങ്ങൾ) وَالأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ بِآيَاتِاللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ أُولَٰئِكَهُمُ അവർ തന്നെയാണ് الْخَاسِرُونَ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ 《64》 قُلْ നീ പറയുക أَفَغَيْرَاللَّهِ എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ تَأْمُرُونِّي നിങ്ങളെന്നോട് കൽപിക്കുന്നു أَعْبُدُ ഞാനാരാധിക്കുവാൻ أَيُّهَاالْجَاهِلُونَ ഹേ വിഡ്ഢികളേ, അറിവില്ലാത്തവരേ

സകല വസ്തുക്കളുടെയും സൃഷ്ടിയും, കൈകാര്യവും, ഭരണാധിപത്യവും അല്ലാഹുവിനാണ് എന്നിരിക്കെ, അവനെ അല്ലാതെ മറ്റേതിനെയെങ്കിലും ആരാധിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതിനെക്കാൾ വിഡ്ഢിത്തവും, മൂഢത്വവും മറ്റെന്താണ്?!

(*) ഈ പരമാർത്ഥത്തെ മൂടിവെച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയിൽപെട്ടതല്ലെന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്ന ചില തൽപര കക്ഷികളുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുൽ ഹദീദിന്റെ അവസാനത്തിൽ ക്വളാ-ക്വദ്റിന്റെ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വരുന്നതാണ്. إِنْ شَاءَ الله

وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾

﴿65﴾ (നബിയേ) നിനക്കും, നിന്റെ മുമ്പുള്ളവരിലേക്കും തീർച്ചയായും വഹ്‌യ് [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; നീ (അല്ലാഹുവിനോട്)പങ്കുചേർത്തുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും നിന്റെ കർമം (മുഴുവനും) നിഷ്ഫലമായിപ്പോകും; നിശ്ചയമായും നീ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും എന്ന്.

بَلِ ٱللَّهَ فَٱعْبُدْ وَكُن مِّنَ ٱلشَّٰكِرِينَ ﴿٦٦﴾

﴿66﴾ പക്ഷേ, നീ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുക. നീ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കയും ചെയ്യുക.

﴿65﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ തീർച്ചയായും വഹ്‌യ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ നിന്റെ മുമ്പുള്ളവരിലേക്കും لَئِنْ أَشْرَكْتَ നീ ശിർക്ക് ചെയ്തുവെങ്കിൽ لَيَحْبَطَنَّ നിശ്ചയമായും നിഷ്ഫലമാകും, പൊളിയും عَمَلُكَ നിന്റെ കർമം, പ്രവൃത്തി وَلَتَكُونَنَّ നീ ആകുകയും ചെയ്യും مِنَ الْخَاسِرِينَ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ ﴿66﴾ بَلِ اللَّهَ എങ്കിലും (പക്ഷേ) അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ فَاعْبُدْ നീ ആരാധിക്കുക وَكُنْ നീ ആകുകയും ചെയ്യുക مِنَ الشَّاكِرِينَ നന്ദിയുള്ളവരിൽ (പെട്ടവൻ)

അവർ പരദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും, തൗഹീദ് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുമുള്ള കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

وَمَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦ وَٱلْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطْوِيَّٰتٌۢ بِيَمِينِهِۦ ۚ سُبْحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾

﴿67﴾ അല്ലാഹുവിന്ന് അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാട് (അഥവാ മഹത്വം) അവർ കൽപിച്ചിട്ടില്ല. ഭൂമി മുഴുവനും ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ അവന്റെ പിടിയിലടങ്ങിയിരിക്കും; ആകാശങ്ങളാകട്ടെ, അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടവയുമായിരിക്കും. അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവൻ മഹാപരിശുദ്ധനും, അത്യുന്നതി പ്രാപിച്ചവനുമത്രെ!

﴿67﴾ وَمَا قَدَرُوا അവർ കണക്കാക്കിയില്ല, വക വെച്ചില്ല, കല്പിച്ചില്ല اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ حَقَّ قَدْرِهِ അവനെ കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം, അവന്റെ യഥാർത്ഥനിലപാട് (മഹ

ത്വം) وَالْأَرْضُ جَمِيعًا ഭൂമിമുഴുവനും قَبْضَتُهُ അവന്റെ (ഒരു) പിടി (പിടിയിലടങ്ങിയത്)ആയിരിക്കും يَوْمَ الْقِيَامَةِ കിയാമത്ത്നാളിൽ وَالسَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ مَطْوِيَّاتٌ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കും بِيَمِينِهِ അവന്റെ വലങ്കൈയിൽ سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ, അവനെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു وَتَعَالَىٰ അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്

അല്ലാഹുവിന് കൽപിക്കേണ്ടുന്ന യഥാർത്ഥ നിലപാടും മഹത്വവും അവർ കൽപിച്ചില്ല (وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. സൂ: അൻആം 91-ലും, സൂ: ഹജ്ജ് 74-ലും ഈ വാക്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പരദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നവരും, സൃഷ്ടികളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും മാത്രമല്ല, അല്ലാഹു ഈ ലോകത്ത് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളെയോ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെയോ-അവ തങ്ങളുടെ യുക്തിക്കും ഹിതത്തിനും ഇണങ്ങുന്നില്ലെന്ന കാരണത്താൽ-ചോദ്യം ചെയ്വാൻ മുതിരുന്നവരും വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലയും വിലയും കൽപിക്കാത്തവരത്രെ. അഥവാ, സൃഷ്ടിക്കളെ കണക്കാക്കുന്ന അതേ മാനദണ്ഡം കൊണ്ടുതന്നെ അല്ലാഹുവിനെയും കണക്കാക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്.

കിയമാത്ത്നാളിൽ ഭൂമി മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിലടങ്ങിയതായിരിക്കുമെന്നും, ആകാശങ്ങൾ അവന്റെ വലങ്കയിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ യഥാർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം എന്താണെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നുവെക്കലാണ് പൗരാണിക മഹാൻമാർ സ്വീകരിച്ച നയം. ഇതിന് تفويض(അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിട്ടേക്കുക) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അനുയോജ്യമായ വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയാണ് പിൻഗാമികളായ പല മഹാൻമാരും ചെയ്യാറുള്ളത്. ഇതിന് تَأوِيل (വ്യാഖ്യാനം നൽകുക) എന്നും പറയപ്പെടും. മുൻഗാമികൾ സ്വീകരിച്ചുവന്ന നയമാണ് കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായിട്ടുള്ളത്. (സൂ: ത്വാഹാ 5-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്)

ഏതായാലും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ്. ഇന്ന് കേവലം നാമമാത്രമാണെങ്കിലും - ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിലും മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ - ഭൂമിയിൽ പലരും അധികാരാവകാശങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. കിയാമത്ത് നാളിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിലോ, പരോക്ഷത്തിലോ ആർക്കും തന്നെ യാതൊരു അധികാരമോ, അവകാശമോ, കൈകാര്യമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ (അന്ന് ആർക്കാണ് രാജാധികാരം ? ഏകനായ സർവ്വാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിനു തന്നെ!) ഇമാം ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. يَقْبِضُ اللَّهُ الْأَرْضَ وَيَطْوِي السَّمَوَاتِ بِيَمِينِهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا الْمَلِكُ أَيْنَ مُلُوكُ الْأَرْضِ – متفق عليه (അല്ലാഹു ഭൂമിയെ എടുത്തു പിടിക്കും. ആകാശത്തെ അവന്റെ വലങ്കൈകൊണ്ട് ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കയും ചെയ്യും. എന്നിട്ട് അവൻ പറയും : ഞാനത്രെ രാജാവ് ! ഭൂമിയിലെ രാജാക്കൾ എവിടെ ?!)

അടുത്ത വചനത്തിൽ ലോകാവസാനഘട്ടത്തെയും, ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ കർമഫലങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സ്വർഗത്തിലോ, നരകത്തിലോ പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നത് വരെക്കുള്ള ചില ഗൗരവഘട്ടങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَن فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا مَن شَآءَ ٱللَّهُ ۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنظُرُونَ ﴿٦٨﴾

﴿68﴾ കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടും, അപ്പോൾ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും ഭൂമിയിലുള്ളവരും - അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരൊഴികെ - ബോധംകെട്ട് (അഥവാ മരണമടഞ്ഞു) പോകുന്നതാണ്. പിന്നീട് അതിൽ മറ്റൊന്ന് (കൂടി)ഊതപ്പെടും. അപ്പോൾ അവരതാ, എഴുന്നേറ്റ് നോക്കുന്നവരായിരിക്കും.

﴿68﴾ وَنُفِخَ ഊതപ്പെടും فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ فَصَعِقَ അപ്പോൾ ബോധംകെട്ട് പോകും, സ്തംഭിക്കും (നാശമടയും) مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശത്തിലുള്ളവർ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവരും إِلَّا مَنْ യാതൊരുവരൊഴികെ شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച ثُمَّ نُفِخَ പിന്നെ ഊതപ്പെടും فِيهِ അതിൽ أُخْرَىٰ മറ്റൊന്ന് فَإِذَا هُمْ അപ്പോൾ അവരതാ قِيَامٌ എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും يَنْظُرُونَ നോക്കിക്കൊണ്ട്

ലോകാവസാന സമയത്ത് ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം മരണമടഞ്ഞ് പോകുന്നതിനുള്ള കാഹളം ഊത്തിനെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചത്. അതിനുശേഷം പുനർജീവിതം നൽകുന്നതിനുള്ള ഊത്താണ് മറ്റൊരു ഊത്ത് എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇവ രണ്ടിനും മുമ്പായി, സൃഷ്ടികളെല്ലാം പേടിച്ചുനടുങ്ങുമാറുള്ള മറ്റൊരു ഊത്തുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ക്വുർആനിൽ നിന്നും ഹദീഥിൽ നിന്നുമായി ചില തെളിവുകളും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ: നംല്, 87-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇടിമിന്നൽ പോലെ പെട്ടെന്ന് വല്ല അപായവും സംഭവിക്കുന്നത് മൂലം സ്തംഭിച്ചു മരണപ്പെടുകയോ, ബോധക്ഷയം നേരിടുകയോ ചെയ്യുന്നതിനാണ് صَعْق എന്ന പറയുന്നത്. ഇവിടെ മരണം തന്നെയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ഈ മരണത്തിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച ചിലരെ അവൻ ഒഴിവാക്കുന്നു. ഇവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്കറിവില്ല. ചില പ്രത്യേക മലക്കുകളാണെന്നും, സ്വർഗലോകത്തുള്ളവരാണെന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഒന്നും നിർണയിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ക്വത്താദഃ(റ) മുതലായവർ അവരെപ്പറ്റി لا نَدْرِي مَن هم (അവർ ആരാണെന്ന് നമുക്കറിയുകയില്ല) എന്ന് പറഞ്ഞത്. രണ്ട് ഊത്തുകൾക്കിടയിൽ എത്ര കാലതാമസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന കാര്യവും അല്ലാഹുവിനറിയാം.

وَأَشْرَقَتِ ٱلْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ ٱلْكِتَـٰبُ وَجِا۟ىٓءَ بِٱلنَّبِيِّـۧنَ

﴿69﴾ ഭൂമി, അതിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ പ്രകാശം കൊണ്ട് പ്രശോഭിക്കും. (കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട) ഗ്രന്ഥം (കൊണ്ടുവന്നു) വെക്കപ്പെടുകയും, പ്രവാചകൻമാരെയും സാക്ഷികളെയും കൊണ്ടുവരപ്പെടു

وَٱلشُّهَدَآءِ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

കയും ചെയ്യും. അവർക്കിടയിൽ [ജനങ്ങളിൽ] യഥാർത്ഥ പ്രകാരം വിധി നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവരോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതാനും.

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾

《70》 ഓരോ ദേഹത്തിനും [ആൾക്കും] അത് പ്രവർത്തിച്ചത് [കർമഫലം] നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്താനും.

《69》 وَأَشْرَقَتِ പ്രശോഭിക്കുന്നതുമാണ് الأَرْضُ ഭൂമി بِنُورِ رَبِّهَا അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ പ്രകാശംകൊണ്ട് وَوُضِعَ വെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും الْكِتَابُ ഗ്രന്ഥം, രേഖ وَجِيءَ വരപ്പെടും بِالنَّبِيِّينَ പ്രവാചകൻമാരെകൊണ്ട് وَالشُّهَدَاءِ സാക്ഷികളെയും وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ അവരുടെ ഇടയിൽ വിധി നടത്തപ്പെടും بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥം(മുറ, ന്യായം, സത്യം) പ്രകാരം وَهُمْ അവർ لَا يُظْلَمُونَ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല 《70》 وَوُفِّيَتْ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ആൾക്കും, ദേഹത്തിനും, ആത്മാവിനും مَا عَمِلَتْ അത് പ്രവർത്തിച്ചത് وَهُوَ أَعْلَمُ അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനുമാണ് بِمَا يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി

പുനരുത്ഥാനത്തിന് ശേഷം സൃഷ്ടികളുടെ ന്യായവിസ്താരത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരും വിചാരണാ നിലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. ലോകരക്ഷിതാവും, രാജാധിരാജനും, നീതിമാൻമാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ നീതിമാനും, ന്യായാധിപൻമാരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ന്യായാധിപനുമായ അല്ലാഹു അവരുടെ വിചാരണ നടത്തും. ഓരോരുത്തന്റെയും സകലകർമങ്ങളും, ചെയ്തികളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രേഖാ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. അതതു സമുദായത്തിലെ പ്രവാചകൻമാരടക്കം പല തരത്തിലുള്ള സാക്ഷികളെയും സദസ്സിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടും. യാതൊരുവിധ സാക്ഷിയുടെയോ, രേഖയുടെയോ സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ, ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. എന്നിരുന്നാലും ഓരോരുത്തരെയും സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ തെളിവുകളും സാക്ഷികളും മുഖേന സ്ഥാപിച്ചു അവരവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി – അണുത്തൂക്കം അനീതിയോ അഴിമതിയോ ഇല്ലാതെ– ശരിക്ക് ശരിയായി വിധി നടത്തി തിരുമാനമെടുക്കുന്നതാണ്.

നബി തിരുമേനിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു : ‘നിങ്ങളിൽ ഒരാളും തന്നെ, അവനോട് അവന്റെ റബ്ബ് സംസാരിക്കാതിരിക്കയില്ല. അവന്റെയും തന്റെയും ഇടക്ക് ഒരു അഭിഭാഷകനാകട്ടെ, ഒരു മറയാകട്ടെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ അവൻ വലത്തോട്ട് നോക്കും, താൻ മുൻ ചെയ്തുവെച്ച കർമമല്ലാതെ അവൻ കാണുകയില്ല. ഇടത്തോട്ടും നോക്കും, അപ്പോഴും മുൻചെയ്തതല്ലാതെ കാണുകയില്ല. മുമ്പോട്ടും നോക്കും അപ്പോൾ അവന്റെ മുഖത്തിന് നേരെ നരകമല്ലാതെ ഒന്നും കാണുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ

ഒരു കാരക്കക്കീറു (ധർമം ചെയ്തു) കൊണ്ടെങ്കിലും നരകത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക (ബു. മു.) വിചാരണക്ക് ശേഷമുണ്ടാകുന്ന നടപടി ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:

വിഭാഗം - 8

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ

﴾71﴿ അവിശ്വസിച്ചവർ ജഹന്നമി [നരകത്തി]ലേക്ക് കൂട്ടംകൂട്ടമായി നയിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ, അവർ അതിന്നടുത്തുവന്നാൽ, അതിന്റെ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെടും; അതിലെ കാവൽക്കാർ അവരോട് (ഇപ്രകാരം) പറയുകയും ചെയ്യും: നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ആയത്തുകൾ [സന്ദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും] ഓതിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള (ദൈവ)ദൂതൻമാർ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിരുന്നില്ലേ ?!

قَالُوا۟ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ ٱلْعَذَابِ عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿٧١﴾

അവർ പറയും : ഇല്ലാതേ! [വന്നിരുന്നു] പക്ഷേ, അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്ക് (യഥാർത്ഥമായി)സ്ഥിരപ്പെട്ടുപോയി!

قِيلَ ٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾

﴾72﴿ (അവരോട്)പറയപ്പെടും: ജഹന്നമിൽ നിത്യവാസികളെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ വാതിലുകളിൽകൂടി നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ! അപ്പോൾ, അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം എത്ര ചീത്ത !

﴾71﴿ وَسِيقَ നയിക്ക(തെളിക്ക)പ്പെടും الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിലേക്ക് زُمَرًا സമൂഹങ്ങളായി, കൂട്ടമായി حَتَّىٰٓ إِذَا جَاءُوهَا അങ്ങനെ അവർ അതിന്നടുക്കൽ വന്നാൽ فُتِحَتْ തുറക്കപ്പെടും أَبْوَابُهَا അതിന്റെ വാതിലുകൾ وَقَالَ لَهُمْ അവരോട് പറയുകയും ചെയ്യും خَزَنَتُهَا അതിന്റെ കാവൽക്കാർ أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങൾക്ക്വന്നില്ലേ رُسُلٌ مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദൂതൻമാർ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരു

ന്ന, ഓതിത്തന്നും കൊണ്ട് آيَاتِ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ആയത്തുകളെ
وَيُنْذِرُونَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് അവർ മുന്നറിയിപ്പു(താക്കീത്)നൽകുകയും لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
നിങ്ങളുടെ ദിവസത്തെ കാണുന്നതിനെപ്പറ്റി هَذَا ഈ قَالُوا അവർ പറയും بَلَى ഇല്ലാതേ
(അതെ) وَلَكِنْ حَقَّتْ പക്ഷേ യഥാർത്ഥമായി, സ്ഥിരപ്പെട്ടു كَلِمَةُ الْعَذَابِ ശിക്ഷയുടെ
വാക്ക് عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ﴾72﴿ قِيلَ പറയപ്പെടും ادْخُلُوا നിങ്ങൾ
പ്രവേശിക്കുവിൻ أَبْوَابَ جَهَنَّمَ നരകത്തിന്റെ വാതിലുകളിൽകൂടി خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യ
വാസികൾ(ശാശ്വതന്മാർ) ആയ നിലക്ക് فَبِئْسَ അപ്പോൾ എത്ര ചീത്ത مَثْوَى പാർപ്പിടം
الْمُتَكَبِّرِينَ അഹംഭാവികളുടെ

ദൈവദൂതൻമാർ വരാത്തതുകൊണ്ടോ, അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ അല്ല തങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയിട്ടുള്ളതെന്നും, പക്ഷേ, തങ്ങളുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം തങ്ങൾ ശിക്ഷക്ക് ബാധ്യസ്ഥരായതാണെന്നും അവർ ഇപ്പോൾ സമ്മതിച്ചു പറയുന്നു. എന്നാൽ, അവർ സത്യനിഷേധികളായിത്തീരുവാനുള്ള മൂലകാരണം സത്യത്തിന് നേരെ കണ്ണടച്ച് അഹംഭാവം കൈക്കൊണ്ടതാണെന്ന് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

وَسِيقَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ إِلَى ٱلْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَٰبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَـٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَٱدْخُلُوهَا خَـٰلِدِينَ ﴿٧٣﴾

﴾73﴿ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സൂക്ഷിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവർ സ്വർഗത്തിലേക്ക് കൂട്ടംകൂട്ടമായി നയിക്കപ്പെടും, അങ്ങനെ, അവർ അതിന്നടുത്തു വരുകയും, അതിന്റെ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ...![ഹാ അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നത് അവർണനീയം!] അതിന്റെ കാവൽക്കാർ അവരോട് ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യും: നിങ്ങൾക്ക് സലാം! [സമാധാനശാന്തി!] നിങ്ങൾ (സുകൃതം ചെയ്ത്)പരിശുദ്ധരായി. ആകയാൽ, നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ നിങ്ങളിതിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ !

وَقَالُوا۟ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى صَدَقَنَا وَعْدَهُۥ وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ

﴾74﴿ അവർ പറയും: അല്ലാഹുവിന് സർവ്വ സ്തുതിയും ! (അതെ) തന്റെ വാഗ്ദാനം ഞങ്ങൾക്ക് സത്യമാക്കിത്തരുകയും സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്ത് ഞങ്ങൾക്ക് വസിക്കുവാൻ സൗകര്യ

مِنَ ٱلْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ ٱلْعَـٰمِلِينَ ﴿٧٤﴾

പ്പെടുമാറ് (ഈ സ്വർഗ) ഭൂമിയെ ഞങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവന് (സ്തുതി). അപ്പോൾ (സൽക്കർമങ്ങൾ) പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ പ്രതിഫലം എത്ര നല്ലത് !

﴾73﴿ وَسِيقَ നയിക്കപ്പെടും الَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷിച്ചവരെ رَبَّهُمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ إِلَى الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിലേക്ക് زُمَرًا കൂട്ടങ്ങളായി حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا അങ്ങനെ അവർ അതിന്നടുത്തുവന്നാൽ وَفُتِحَتْ തുറക്കപ്പെടുകയും أَبْوَابُهَا അതിന്റെ വാതിലുകൾ وَقَالَ لَهُمْ അവരോട് പറയുകയും ചെയ്യും خَزَنَتُهَا അതിന്റെ കാവൽക്കാർ سَلَامٌ സലാം, സമാധാനം, ശാന്തി عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് طِبْتُمْ നിങ്ങൾ നന്നായി, പരിശുദ്ധരായി فَادْخُلُوهَا ആകയാൽ അതിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ ﴾74﴿ وَقَالُوا അവർ പറയുന്നതുമാണ് الْحَمْدُ സ്തുതി (സർവ്വസ്തുതിയും) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് الَّذِي صَدَقَنَا ഞങ്ങൾക്ക് സത്യമാക്കിത്തന്ന, ഞങ്ങളോട് സത്യം പറഞ്ഞ وَعْدَهُ തന്റെ വാഗ്ദാനം وَأَوْرَثَنَا ഞങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത الْأَرْضَ (ഈ)ഭൂമി نَتَبَوَّأُ ഞങ്ങൾ വസിക്കുമാറ്, സൗകര്യപ്പെടുമാറ് مِنَ الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് حَيْثُ نَشَاءُ ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്ത് فَنِعْمَ അപ്പോൾ എത്ര നല്ലത്, വളരെ നല്ലത് أَجْرُ പ്രതിഫലം, കൂലി الْعَامِلِينَ പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ

അവിശ്വാസികൾ നരകത്തിലേക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾ സ്വർഗത്തിലേക്കും കൂട്ടംകൂട്ടമായി നയിക്കപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് രണ്ട്കൂട്ടരുടെയും വരവ് ഒരേ പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് ധരിക്കാവതല്ല. അവിശ്വാസികൾ, കുറ്റവാളികളും നിന്ദ്യരുമായികൊണ്ട് അവരെ നരകത്തിലേക്ക് നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ബലം പ്രയോഗിച്ചായിരിക്കും കൊണ്ടുവരുന്നത്. നേരെമറിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളെ സ്വർഗത്തിലേക്ക് വളരെ മാന്യമായ നിലയിൽ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടായിരിക്കും കൊണ്ടുപോകുന്നത്. ഭയഭക്തൻമാരായുള്ളവരെ അതിഥികളെന്ന നിലയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുമെന്നും, കുറ്റവാളികളെ ദാഹിച്ച നിലയിൽ തെളിച്ചുകൊണ്ട് വരുമെന്നും സൂ: മർയം. 85, 86 ലും വ്യാജവാദികളെ നരകത്തിലേക്ക് പിടിച്ചുതള്ളുമെന്ന് സൂ: ത്വൂർ 13 ലും കാണാം.

നരകം കുറ്റവാളികൾക്കുള്ള കാരാഗൃഹമാണല്ലോ. അവരെ നരകത്തിന്റെ പടിവാതുക്കൽ കൊണ്ടുചെല്ലുമ്പോൾ മാത്രമാണ് അതിന്റെ കവാടം തുറക്കപ്പെടുന്നത്. സ്വർഗമാകട്ടെ, സജ്ജനങ്ങളുടെ ആതിഥേയ സ്ഥാനവും അതിനാൽ അവരുടെ വരവ് പ്രമാണിച്ച് അത് നേരത്തെത്തന്നെ അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്വാനായി തുറന്നുവെച്ചിരിക്കും. അവിശ്വാസികൾ നരകത്തിൽ ചെന്നാൽ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെടും. (إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا) എന്നും, സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗത്തിങ്കൽ വരുകയും അതിന്റെ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ (إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا) എന്നും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവിശ്വാസികൾ

നരകത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിലെ പാറാവുകാർ അവരോട് ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യം അവർക്ക് കൂടുതൽ നിരാശയും സങ്കടവും ഉണ്ടാക്കുമല്ലോ. നിത്യവാസികളെന്ന നില ക്കാണ് നിങ്ങളുടെ പ്രവേശനം- അഥവാ നിങ്ങൾക്ക് എനി രക്ഷയില്ല-എന്ന വാക്ക് കേൾക്കുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും. നേരെ മറിച്ച് സ്വർഗത്തിലേക്ക് വരുന്നവരോട് അതിലെ പാറാവുകാർ പറയുന്നതോ ? അനുമോദനത്തിന്റെയും ആശംസയുടെയും ശാന്തിയുടെയും വാക്യങ്ങളാണ്. നിത്യവാസികളെന്ന അനുമോദനമാകട്ടെ, മേൽക്കു മേൽ സന്തോഷവും അന്തസ്സും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. സ്വർഗത്തിന്റെ ആളുകൾ സ്വർഗത്തി ലും, നരകത്തിന്റെ ആളുകൾ നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, 'ഹേ, സ്വർഗക്കാ രേ, എനി മരണമില്ല, ഹേ, നരകക്കാരെ എനി മരണമില്ല എന്ന് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുമെ ന്നും, അപ്പോൾ സ്വർഗക്കാർക്ക് അവരുടെ സന്തോഷത്തിനുമേൽ സന്തോഷവും, നരക ക്കാർക്ക് അവരുടെ വ്യസനത്തിനുമേൽ വ്യസനവും വർദ്ധിക്കുമെന്ന്' നബിﷺപറഞ്ഞ തായി ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്'. (ബു: മു)

നരകത്തിന് ഏഴു വാതിലുകളാണുള്ളതെന്നും, ഓരോ വാതിലിലൂടെയും പ്രവേശി ക്കുന്നവർ കുറ്റവാളികളിൽ നിന്നുള്ള ഓരോ പ്രത്യേക വിഭാഗക്കാരായിരിക്കുമെന്നും (لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ– الحجر : ٤٤) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കു ന്നു. സ്വർഗത്തിന്റെ വാതിലുകൾ എട്ടെണ്ണമാണെന്നും, ഓരോന്നിലൂടെയും പ്രവേശിക്കു ന്നവർ അവരവരുടെ കർമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സ്ഥാനവ്യത്യാസമുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. നമസ്കാരം, നോമ്പ്, ദാനധർമം, ധർമസമ രം ആദിയായ സൽകർമങ്ങളിൽ നിരതരായവർക്ക് അതതിന്റെ പേരിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പ്രത്യേകം കവാടങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വാഗതം ലഭിക്കുമെന്നും എല്ലാ വാതിലുകളിൽനിന്നും വിളിച്ചു സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആളുകളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അബൂബക്ർ (റ) അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു എന്നും നബിﷺഒരു ഹദീഥിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു: മു)

സ്വർഗത്തിന്റെയും നരകത്തിന്റെയും വാതിലുകളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, അവ രണ്ടും കേവലം രണ്ടു വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കുമെന്നു ധരിക്കാവതല്ല. സ്വർഗത്തിന്റെ വിശാലത ആകാശഭൂമികളുടെ വിശാലതപോലെയാണ്. (عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاء وَالأَرْضِ– الحديد : ٢١) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഹദീഥിലും ഇതു സംബന്ധിച്ച് പലതും കാണാം. ചുരുക്കത്തിൽ സ്വർഗം മനുഷ്യന്റെ ഭാവനക്കും അനുമാനത്തിനും അതീതവും അതിവിശാലവുമായ ഒരു മഹാലോകമത്രെ. സ്വർഗത്തിന്റെ ഓരോ വാതി ലിന്റെ വിസ്താരം മക്കാ, ബുസ്റാ എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ദൂരംപോലെയാണ് (ബു.) എന്നും, നാൽപത് കൊല്ലത്തെ വഴി ദൂരമുണ്ടെന്നും (മു.) മറ്റുമുള്ള ഹദീഥുകളും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. അപ്പോൾ, വാതിലുകൾ എന്ന് പറഞ്ഞത് വമ്പിച്ച ചില പ്രവേശനമാർഗങ്ങളെയാണ് കുറിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നരകത്തിന്റെ വിശാല തയെ സംബന്ധിച്ചും തന്നെ ഏറെക്കുറെ ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴി യുന്നതാണ്.

സമസ്ത സൃഷ്ടികളുടെയും വിചാരണയും വിധിയും അവസാനിച്ചു. അവരവരുടെ വിധി എന്നെന്നേക്കുമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എനിയൊരു പുനർവിചാര ണയുടെയോ അപ്പീൽ കോടതിയുടെയോ നാമം പോലും പറയുവാനില്ല. ഗൗരവമേറിയ – അതിലപ്പുറം ഗൗരവമേറിയ ഒരു സംഭവവും നടക്കാനില്ലതന്നെ– ആ ഘട്ടത്തിൽ മല ക്കുകളുടെ പ്രതികരണമെന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താ

വിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അറിയിച്ചുതന്നത് പോലെ, സത്യവിശ്വാസികളുടെ നന്മയിൽ താൽപ ര്യമുള്ളവരും അവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നവരുമാണല്ലോ മലക്കുകൾ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَتَرَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ ٱلْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۖ وَقُضِىَ بَيْنَهُم بِٱلْحَقِّ وَقِيلَ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٥﴾

﴿75﴾ അർശിന്റെ [രാജകീയ സിംഹാസനത്തിന്റെ] ചുറ്റുപാടിലും പൊതിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നവരായി മലക്കുകളെ നിനക്ക് കാണാം: അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ട് തസ്ബീഹ് [സ്തോത്ര കീർത്തനം] നടത്തുന്നതാണ്. അവർക്കിടയിൽ [സൃഷ്ടികളിൽ] യഥാർത്ഥപ്രകാരം (കാര്യം)തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടും കഴിഞ്ഞു. (സർവ്വരാലും) പറയപ്പെടും: ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും.

﴿75﴾ وَتَرَى നിനക്ക് കാണുകയും ചെയ്യാം الْمَلَائِكَةَ മലക്കുകളെ حَافِّينَ പൊതിഞ്ഞവരായി, ചുറ്റിലും നിൽക്കുന്നവരായി مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ അർശിന്റെ ചുറ്റുപാടിൽകൂടി يُسَبِّحُونَ അവർ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്ര കീർത്തനം, മഹത്വം ഉൽഘോഷിക്കൽ)നടത്തും بِحَمْدِ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തുതിയോടെ وَقُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക (വിധിക്ക)പ്പെടുകയും ചെയ്തു بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ(ന്യായ, മുറ) പ്രകാരം وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും الْحَمْدُ (സർവ്വ) സ്തുതി لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ റബ്ബായ

അല്ലാഹു അവന്റെ അതിവിശാലമായ കാരുണ്യംകൊണ്ടും, അവന്റെ അതിമഹത്തായ ദയവുകൊണ്ടും നമ്മെയെല്ലാം അവന്റെ പ്രീതി ലഭിച്ച് സ്വർഗം പൂകുന്ന നല്ല അടിയാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

﴿الحمدُ لله رَبِّ العَالمِين وَلَهُ الفضل و المنة﴾